

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2002/C 156/01	Tuomioistuinen lausunto 1/00 18 päivänä huhtikuuta 2002 (EY 300 artiklan 6 kohdan nojalla annettu lausunto – Euroopan yhteisen ilmailualueen perustamisesta Euroopan yhteisön ja kolmansien maiden kesken tehtävää sopimusta koskeva luonnos)	1
2002/C 156/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23 päivänä huhtikuuta 2002 asiassa C-62/01 P, Anna Maria Campogrande vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Sukupuolinen häirintä – Komission avustamisvelvollisuus – Vastuu)	1
2002/C 156/03	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 25 päivänä huhtikuuta 2002 asiassa C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valitus – EHTY – Terästeollisuusyritysten valtiontuet)	2
2002/C 156/04	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 30 päivänä tammikuuta 2002 asiassa C-151/01 P, La Conquete SCEA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maantieteellisten merkintöjen yhteisön suoja – Asetus N:o 1338/2000 – Nimityksen ”canard à foie gras du Sud-Ouest” rekisteröinti – Kumoamiskanteen tutkimatta jättäminen – Selvästi perusteeton valitus)	2

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2002/C 156/05	Asia C-48/02: Bundessozialgerichtin 19.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., Sezgin Ergin ja Vedat Calis vastaan Bundesanstalt für Arbeit	3
2002/C 156/06	Asia C-111/02 P: Euroopan parlamentin 25.3.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-237/00, Patrick Reynolds vastaan Euroopan parlamentti, 23.1.2002 antamasta tuomiosta	3
2002/C 156/07	Asia C-112/02: Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalenin 14.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kohlpharma GmbH vastaan Bundesrepublik Deutschland	4
2002/C 156/08	Asia C-117/02: Euroopan yhteisöjen komission 27.3.2002 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	4
2002/C 156/09	Asia C-127/02: Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee 27.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels vastaan Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	4
2002/C 156/10	Asia C-144/02: Euroopan yhteisöjen komission 17.4.2002 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	6
2002/C 156/11	Asia C-149/02: Euroopan yhteisöjen komission 25.4.2002 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	6
2002/C 156/12	Asia C-151/02: Landesarbeitsgericht Schleswig-Holsteinin 12.3.2002 ja 25.3.2002 tekemillään päätöksillä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Landeshauptstadt Kiel vastaan lääketieteen tohtori Norbert Jaeger	7
2002/C 156/13	Asia C-152/02: Bundesfinanzhofin 21.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Terra Baubedarf-Handel GmbH vastaan Finanzamt Osterholz-Scharmbeck	7
2002/C 156/14	Asia C-162/02: Euroopan yhteisöjen komission 30.4.2002 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 156/15	Asia C-163/02: Euroopan yhteisöjen komission 30.4.2002 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	8
2002/C 156/16	Asia C-164/02: Alankomaiden kuningaskunnan 2.5.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	9
2002/C 156/17	Asia C-166/02: Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Salin 26.4.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Daniel Fernando Messejana Viegas vastaan Companhia de Seguros Zurich, SA, Mitsubishi Motors de Portugal, SA, väliintulija CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal	9
2002/C 156/18	Asia C-167/02 P: Willy Rothleyn ja 70 muun Euroopan parlamentin jäsenen 3.5.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-17/00, Willy Rothley ja 70 muuta Euroopan parlamentin jäsentä vastaan Euroopan parlamentti, jota tukevat Euroopan unionin neuvosto, Euroopan yhteisöjen komissio, Alankomaiden kuningaskunta ja Ranskan tasavalta, 26.2.2002 antamasta tuomiosta	10
2002/C 156/19	Asia C-169/02: Østre Landsretin 1.5.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Dansk Postordreforening vastaan Skatteministeriet	11
2002/C 156/20	Asia C-170/02 P: Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H:n, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG:n, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H:n, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH:n, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft m.b.H:n ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG:n 7.5.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-3/02, Die Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft m.b.H. ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 11.3.2002 antamasta määräyksestä	11
2002/C 156/21	Asia C-172/02: Cour de cassation de Belgique 29.4.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Robert Bourgard vastaan Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants	12
2002/C 156/22	Asiat C-177/02, C-178/02, C-179/02 ja C-180/02: Corte Suprema di Cassazione 17.1.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana vastaan Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA ja 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Battista ja Giacomo Malzani	12

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

2002/C 156/23	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 24 päivänä huhtikuuta 2002 asiassa T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO) vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu lainvastaisesta säädöksestä – Asetus N:o 2340/90 – Irakia koskeva kauppasulku – Pakkolunastusta vastaava oikeudenloukkaus – Syy-yhteys)	13
2002/C 156/24	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Kartelli – Kaukolämmityspotket – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Boikotointi – Sakko – Sakon määrän laskemiseen sovellettavat suuntaviivat – Lainvastaisuusväite – Taannehtivan vaikutuksen puuttuminen – Puolustautumisoikeudet – Yhteistyötiedonanto)	13
2002/C 156/25	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Kartelli – Kaukolämmityspotket – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Boikotointi – Sakko – Sakon määrän laskemiseen sovellettavat suuntaviivat – Lainvastaisuusväite – Taannehtivan vaikutuksen puuttuminen – Perusteltu luottamus)	14
2002/C 156/26	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Kartelli – Kaukolämmityspotket – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Boikotointi – Oikeus tutustua asiakirjoihin – Sakko – Sakon määrän laskemiseen sovellettavat suuntaviivat – Taannehtivan vaikutuksen puuttuminen – Perusteltu luottamus)	14
2002/C 156/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-21/99, Dansk Rørindustri A/S vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Kartelli – Kaukolämmityspotket – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Boikotointi – Sakko – Sakon määrän laskemiseen sovellettavat suuntaviivat)	15
2002/C 156/28	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-95/99, Satellimages TV 5 SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Kilpailu – Kantelu – Komission kantelijalle lähettämä kirje – Valmisteleva toimi – Tutkimatta jättäminen)	15
2002/C 156/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä maaliskuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-127/99, T-129/99 ja T-148/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Valtiontuen käsite – Verotukselliset toimenpiteet – Valikoivuus – Verojärjestelmän luonteella tai rakenteella perusteleva – Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille)	16
2002/C 156/30	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-168/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Päätös aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely – Määräys keskeyttää väitetyt tuen maksaminen)	16

2002/C 156/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-212/99, Intervet International BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Asetus N:o 2377/90 – Eläinlääkkeet – Pyyntö altrenogestin sisällyttämiseksi luetteloon aineista, joille on asetettavissa jäämien väliaikainen enimmäismäärä – Eläinlääkekomitean lausunto – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen – Laiminlyöntikanne – Laiminlyönnin korjaavan kannan määrittely – Lausunnon antamisen raukeaminen)	17
2002/C 156/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 28 päivänä helmikuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-227/99 ja T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Laivanrakennusteollisuus – Entinen DDR – Direktiivit 90/684/ETY ja 92/68/ETY – Kapasiteettirajoitus – Komission kokoonpano – Komission jäsenen vapauttaminen tehtävistään – Komission jäsenten valinta Euroopan parlamenttiin)	17
2002/C 156/33	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä marraskuuta 2002 yhdistetyissä asioissa T-92/00 ja T-103/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Valtiontuen käsite – Verotukselliset toimenpiteet – Valikoivuus – Verojärjestelmän luonteella ja rakenteella perusteleminen – Harkintavallan väärinkäyttö)	18
2002/C 156/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 26 päivänä helmikuuta 2002 asiassa T-169/00, Esedra SPRL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Julkiset palveluhankinnat – Päiväkodin hallinnointia koskevat palvelut – Syrjintäkiellon periaate – Tarjouskilpailuilmoitus – Sopimusehdot – Julkisen palveluhankintasopimuksen tekemättä jättämistä koskevan päätöksen perusteleminen – Harkintavallan väärinkäyttö)	18
2002/C 156/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä tammikuuta 2002 asiassa T-174/00, Biret International SA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Hormonaalista vaikutusta omaavat aineet – Direktiivi 88/146/ETY – Vahingonkorvauskanne – Vanhentuminen)	19
2002/C 156/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä tammikuuta 2002 asiassa T-210/00, Établissements Biret et C ^{ie} SA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Hormonaalista vaikutusta omaavat aineet – Direktiivi 88/146/ETY – Vahingonkorvauskanne – Vanhentuminen)	19
2002/C 156/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä tammikuuta 2002 asiassa T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Päätös, jolla tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltuvaksi – Kumoamiskanne – Tuensaajajäritys – Oikeussuojaintressi – Tutkimatta jättäminen) ..	20
2002/C 156/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-241/00, Azienda Agricola "Le Canne" Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Maatalous – Yhteisön taloudellisen tuen vähentäminen – Perusteluvelvollisuus)	20

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 156/39	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä huhtikuuta 2002 asiassa T-325/00, Elke Sada vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Väliaikainen toimihenkilö – Työttömyyskorvaus – Kieltäytyminen)	21
2002/C 156/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-355/00, DaimlerChrysler AG vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki TELE AID – Ehdottomat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)	21
2002/C 156/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2002 asiassa T-372/00, Mario Campolargo vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Palvelukseenottomenettely – Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan soveltaminen – Väliaikaisen toimihenkilön palvelukseenottaminen Hallintotoimen peruuttaminen)	22
2002/C 156/42	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16 päivänä huhtikuuta 2002 asiassa T-51/01, Joachim Fronia vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Komission hallintorakenteiden uudelleenjärjestely – Entisen yksikön päällikön siirtäminen neuvonantajan henkilökohtaiseen virkaan)	22
2002/C 156/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 22 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-143/93, K. Schumacher vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Tuottajat, jotka ovat tehneet kaupan pitämisestä luopumista tai tuotantos suunnan muuttamista koskevan sitoumuksen – Kantajan oikeudenomistajat eivät jatka oikeudenkäyntiä – Lausunnon antamisen raukeaminen)	23
2002/C 156/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 24 päivänä tammi-kuuta 2002 asiassa T-38/95 DEP, Groupe Originy SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen)	23
2002/C 156/45	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 10 päivänä tammi-kuuta 2002 asiassa T-80/97 DEP, Starway SA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen)	24
2002/C 156/46	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 9 päivänä huhtikuuta 2002 asiassa T-353/99, N.V. Calberson Belgium vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Turkista peräisin olevien televisioiden tuonti – Lausunnon antamisen raukeaminen)	24
2002/C 156/47	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 14 päivänä tammi-kuuta 2002 asiassa T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE) vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne – Direktiivi 2000/84/EY – Kesäaika – Asiavaltuus – Yhdistys – Tutkimatta jättäminen)	24
2002/C 156/48	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 20 päivänä joulukuuta 2001 asiassa T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kilpailu – Oikeus tutustua toimielimen sisäisiin asiakirjoihin – Tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys – Intressi-vertailu)	25

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 156/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 20 päivänä joulukuuta 2001 asiassa T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Kilpailu – Oikeus tutustua toimielimen sisäisiin asiakirjoihin – Tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys – Intressivertailu)	25
2002/C 156/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 21 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Määräajat – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	25
2002/C 156/51	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 11 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-3/02, Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yrityskeskittymien valvonta – Laiminlyöntikanne – Kannan määrittely – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	26
2002/C 156/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 18 päivänä maaliskuuta 2002 asiassa T-21/02 R, Giuseppe Atzeni ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Valtiontuki – Kanteen nostamisen määräaika – Kanteen tutkittavaksi ottaminen)	26
2002/C 156/53	Asia T-71/02: Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tiedonantoja Classen Holding KG:n 14.3.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	27
2002/C 156/54	Asia T-80/02: Tetra Laval B.V:n 19.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2002/C 156/55	Asia T-89/02: Check Point Software Limitedin 20.3.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	28
2002/C 156/56	Asia T-91/02: Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG:n 28.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2002/C 156/57	Asia T-94/02: Hugo Boss AG:n 27.3.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	29
2002/C 156/58	Asia T-99/02: Ineos NV:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2002/C 156/59	Asia T-100/02: EVC International N.V.:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2002/C 156/60	Asia T-101/02: Ineos NV:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2002/C 156/61	Asia T-102/02: EVC International N.V.:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 156/62	Asia T-103/02: Ineos Phenol GmbH & Co KG:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2002/C 156/63	Asia T-104/02: SFT Gondrand Frèresin 8.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2002/C 156/64	Asia T-117/02: Grupo El Prado-Cervera S.L:n 15.4.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	34
2002/C 156/65	Asia T-124/02: Sunrider Corporationin 17.4.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	35
2002/C 156/66	Asia T-133/02: Pravir Kumar Chawdryn 18.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2002/C 156/67	Asia T-134/02: Miguel Tejada Fernándezin 25.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2002/C 156/68	Asia T-136/02: Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga S.A:n 18.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37
2002/C 156/69	Asia T-145/02: Armin Petrichin 8.5.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37
2002/C 156/70	Asian T-163/97 poistaminen rekisteristä	38
2002/C 156/71	Asian T-218/99 poistaminen rekisteristä	38
2002/C 156/72	Asian T-34/01 poistaminen rekisteristä	39
2002/C 156/73	Asian T-37/01 poistaminen rekisteristä	39

II Valmistavat säädökset

.....

III Tiedotteita

2002/C 156/74	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä EYVL C 144, 15.6.2002	40
---------------	---	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIMEN LAUSUNTO 1/00

18 päivänä huhtikuuta 2002

(EY 300 artiklan 6 kohdan nojalla annettu lausunto – Euroopan yhteisen ilmailualueen perustamisesta Euroopan yhteisön ja kolmansien maiden kesken tehtävää sopimusta koskeva luonnos)

(2002/C 156/01)

Euroopan yhteisöjen komissio on 13.10.2000⁽¹⁾ pyytänyt yhteisöjen tuomioistuimelta lausuntoa EY 300 artiklan 6 kohdan nojalla Euroopan yhteisen ilmailualueen perustamisesta Bulgarian tasavallan, Euroopan yhteisön, Islannin tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Norjan kuningaskunnan, Puolan tasavallan, Romanian, Slovakian tasavallan, Slovenian tasavallan, Tšekin tasavallan, Unkarin tasavallan ja Viron tasavallan (jäljempänä sopimuspuolet) kesken tehtävän sopimuksen (jäljempänä ECAA-sopimus) ja erityisesti kyseisessä sopimusluonnoksessa määrätyn oikeudellisen valvontajärjestelmän yhteensopivuudesta EY:n perustamissopimuksen määräysten kanssa. Yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, kuultuaan ensimmäistä julkisasiamiestä S. Alberia sekä julkisasiamies F. G. Jacobsia, P. Léger'tä, D. Ruiz-Jarabo Colomeria, J. Mischoa, A. Tizzanoa, L. A. Geelhoedia ja C. Stix-Hacklia, on antanut seuraavan lausunnon:

Euroopan yhteisen ilmailualueen perustamisesta tehtävän sopimuksen 17, 23 ja 27 artiklalla sekä siihen liitettyllä pöytäkirjalla IV perustettavaksi suunniteltu oikeudellinen valvontajärjestelmä on yhteensopiva EY:n perustamissopimuksen kanssa.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

23 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-62/01 P, Anna Maria Campogrande vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Sukupuolinen häirintä – Komission avustamisvelvollisuus – Vastuu)

(2002/C 156/02)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-62/01 P, Anna Maria Campogrande, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja A. Krywin, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaansa yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan osittain Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-136/98, Campogrande vastaan komissio, 5.12.2000 antaman tuomion (Kok. H. 2000, s. I-A-267 ja II-1225), toteamaan sukupuolisen häirinnän tapahtuneeksi ja velvoittamaan Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan hänelle tästä virheellisestä toiminnasta aiheutuneen henkisen kärsimyksen ja jossa on vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään C. Berardis-Kayser, avustajanaan asianajaja D. Waelbroeck), yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 23.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *Campogrande velvoitetaan korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 134, 5.5.2001.

- 3) *Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(viides jaosto)

25 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Valitus – EHTY – Terästeollisuusyritysten valtiontuet)

(2002/C 156/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH, edustajinaan U. Theune ja M. Luther, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-234/95, DSG vastaan komissio, 29.6.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. II-2603) kumoamista, ja jossa valittajan vastapuolena ja muina asianosaisina ovat Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K.-D. Borchardt, avustajanaan M. Hilf), Saksan liittotasavalta (asiamiehenään W.-D. Plessing, avustajinaan W. Kirchhoff ja M. Schütte) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward, M. Wathelet, C. W. A. Timmermans ja A. Rosas, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.4.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *DSG Dradenauer Stahlwerke mbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(toinen jaosto)

30 päivänä tammikuuta 2002

asiassa C-151/01 P, La Conquete SCEA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Maantieteellisten merkintöjen yhteisön suoja – Asetus N:o 1338/2000 – Nimityksen ”canard à foie gras du Sud-Ouest” rekisteröinti – Kumoamiskanteen tutkimatta jättäminen – Selvästi perusteeton valitus)

(2002/C 156/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-151/01 P, La Conquete SCEA, kotipaikka Morlaas (Ranska), edustajinaan asianajajat A. Lyon-Caen, F. Fabiani ja F. Thiriez, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-215/00, La Conquete vastaan komissio, 30.1.2001 antaman määräyksen (Kok. 2001, s. II-181), ja jossa valittajan vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään A.-M. Rouchaud ja X. Lewis), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 30.1.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *La Conquete SCEA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 173, 16.6.2001.

Bundessozialgerichtin 19.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., Sezgin Ergin ja Vedat Calis vastaan Bundesanstalt für Arbeit

(Asia C-48/02)

(2002/C 156/05)

Bundessozialgericht on pyytänyt 19.12.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.2.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., Sezgin Ergin ja Vedat Calis vastaan Bundesanstalt für Arbeit seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaation kehittämistä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään yhteisön jäsenvaltiota antamasta kansallista lainsäädäntöä, jolla 1.12.1980 vallinneeseen oikeustilaan verrattuna asetetaan uusia rajoituksia, jotka yleisesti koskevat turkkilaisten työntekijöiden pääsyä työmarkkinoille, vai koskeeko päätöksen N:o 1/80 13 artiklaan sisältyvä uusien rajoitusten asettamista koskeva kielto ainoastaan sitä hetkeä, jolloin työntekijä on ensimmäisen kerran sijoittautunut laillisesti kyseiseen valtioon ja ryhtynyt työskentelemään?
2. Sovelletaanko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaation kehittämistä 19 päivänä syyskuuta 1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa myös sellaisiin Turkissa työskenteleviin työntekijöihin, jotka kansainvälisessä tavaraliikenteessä työskentelevinä, pitkiä matkoja ajavina kuorma-autonkuljettajina ajavat säännöllisesti yhteisön jäsenvaltion halki kuulumatta kyseisen jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille?
3. Onko Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaatiosopimuksen 23.11.1970 allekirjoitetun lisäpöytäkirjan 41 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että turkkilainen työntekijä voi vedota lisäpöytäkirjan vastaiseen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaan rajoitukseen?
4. Kohdistuuko palvelujen lisäpöytäkirjan 41 artiklan 1 kohdan mukaiseen palvelujen tarjoamisen vapauteen uusi rajoitus silloin, kun yhteisön jäsenvaltio kyseisen pöytäkirjan tultua voimaan poistaa aiemmin voimassa olleen vapautuksen työlupaa koskevasta vaatimuksesta sellaisilta turkkilaisilta työntekijöiltä, jotka ovat sellaisten (turkkilaisten) työnantajien palveluksessa, joiden kotipaikka on Turkissa?

Euroopan parlamentin 25.3.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-237/00, Patrick Reynolds vastaan Euroopan parlamentti, 23.1.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-111/02 P)

(2002/C 156/06)

Euroopan parlamentti on valittanut 25.3.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-237/00, Patrick Reynolds vastaan Euroopan parlamentti, 23.1.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat Hannu von Herten ja Dominique Moore, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion
- ratkaisee asian lopullisesti hylkäämällä kumoamiskanteen ja vahingonkorvauskanteen perusteettomina
- vaihtoehtoisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisisi uudelleen Reynoldsin nostaman kumoamiskanteen ja vahingonkorvauskanteen
- määrää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta lain mukaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- ensimmäisen asteen tuomioistuimen esittämien niiden perustelujen riittämättömyys, jotka koskevat nimittävän viranomaisen velvollisuutta noudattaa vähimmäisedellytyksiä, jotta virkamiehen tilapäinen siirto poliittisen ryhmän pääsihteeriksi yksikön edun mukaisesti voidaan päättää
- nimittävän viranomaisen toimivaltaa koskevan oikeuskäytännön huomiotta jättäminen
- nimittävän viranomaisen väitettyä harkintavaltaa koskevien perustelujen ristiriitaisuus
- puolustautumisoikeuksia koskevan oikeuskäytännön huomiotta jättäminen
- toimeen palaamisesta siirretyn virkamiehen taloudelliseen tilanteeseen aiheutuvien vaikutusten merkittävyyttä koskevien perustelujen riittämättömyys ja ristiriitaisuus
- jos parlamentti ei ole toiminut mitenkään lainvastaisesti riidanalaisen päätöksen tehdessään, yhteisölle ei voi käsiteltävässä asiassa syntyä sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalenin 14.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kohlpharma GmbH vastaan Bundesrepublik Deutschland

(Asia C-112/02)

(2002/C 156/07)

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen on pyytänyt 14.3.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.3.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Kohlpharma GmbH vastaan Bundesrepublik Deutschland seuraavaan kysymykseen:

Onko EY 30 artiklan tai muun yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen nojalla perusteltua se, että toimivaltaiset saksalaiset viranomaiset estävät EY 28 artiklan vastaisesti lääkkeen rinnakaistuuonnin eväämällä lääkkeiden markkinoille saattamista koskevan luvan yksinkertaistetussa menettelyssä, vaikka ne toisaalta katsovat, että tuotava lääke (Jumex), jolle Chiesi Farmaceutici S.p.A- nimiselle yritykselle on myönnetty Italiassa markkinoille saattamista koskeva lupa, on Selegilinhygrochlorid -nimisen vaikuttavan aineen osalta identtinen Saksassa markkinoilla olevan Orion Pharma GmbH:n lääkkeen (Movergan) kanssa, jonka markkinoille saattamista koskevan saksalaisen luvan haltija on Orion Pharma GmbH, kun kuitenkin on niin, että Unkariin sijoittautuneen valmistajayrityksen vaikuttava aine toimitetaan italialaiselle yritykselle lisenssisopimuksen perusteella kun taas se toimitetaan saksalaiselle yritykselle pelkän Orion Corp. Finlandin kanssa tehdyn toimitussopimuksen (supply agreement) perusteella – joko välittömästi tai Suomen kautta –, kun saksalaiset viranomaiset eivät toisaalta ole esittäneet asiakirjojen perusteella vaikuttavan aineen tai apuaineiden osalta, jotka viranomaisten käsityksen mukaan eroavat tässä tapauksessa toisistaan laadullisesti ja määrällisesti, että nämä kaksi lääkettä eivät ole samoja, erityisesti että niitä ei valmisteta samalla kaavalla ja käyttäen samaa vaikuttavaa ainetta ja että niiden terapeuttinen vaikutus on eri?

Euroopan yhteisöjen komission 27.3.2002 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-117/02)

(2002/C 156/08)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 27.3.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on António Caeiros, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on hyväksynyt Ponta do Abanon aluetta koskevan lomakylähankkeen, johon kuuluu asuinrakennuksia, hotelleja ja golf-kenttiä, ilman että hankkeen ympäristövaikutuksia on arvioitu asianmukaisella tavalla;
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Portugalin tasavalta ei voi vedota direktiivin 85/337/ETY 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan asianmukaiseen täytäntöönpanoon vapauttaakseen 2 artiklan 1 kohdassa säädetystä arviointivelvoitteesta Ponte do Abanon alueella toteutetun lomakylän kaltaisen erityisen hankkeen, jolla, vaikka se kuulukin direktiivin liitteessä II tarkoitettuihin hankkeisiin, saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi.

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 40. Suomenk. erityispainos Alue 15 Nide 6, s. 226.

Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzeen 27.3.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels vastaan Staatssecretaris van Landbow, Natuurbeheer en Visserij

(Asia C-127/02)

(2002/C 156/09)

Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzeen on pyytänyt 27.3.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.4.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels vastaan Staatssecretaris van Landbow, Natuurbeheer en Visserij seuraaviin kysymyksiin:

1. a. Onko luontodirektiivin⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohdassa olevia käsitteitä "suunnitelma tai hanke" tulkittava siten, että ne kattavat myös toiminnan, jota on harjoitettu jo useita vuosia, mutta jota varten periaatteessa myönnetään joka vuosi lupa tietylle ajanjaksolle siten, että asiassa arvioidaan joka kerta uudelleen, saadaanko toimintaa harjoittaa ja jos saadaan, millä alueen osilla?
- b. Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan kielteinen vastaus: Onko edellä kuvattu toiminta katsottava "suunnitelmaksi tai hankkeeksi" silloin, jos toiminnan intensiviteetti on vuosien kuluessa lisääntynyt tai tämä lisääntyminen on ollut mahdollista lupien takia?
2. a. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan, että kysymyksessä on luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu "suunnitelma tai hanke": Onko luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdan katsottava olevan 6 artiklan 2 kohtaan otettujen sääntöjen erikoistapaus, vai onko sen katsottava säännökseksi, jolla on erillinen ja itsenäinen tarkoitus, esimerkiksi siten, että
- i) 2 kohta koskee olemassa olevaa käyttöä ja 3 kohta uusia suunnitelmia tai hankkeita, tai
- ii) 2 kohta koskee sääntelytoimenpiteitä ja 3 kohta muita päätöksiä tai
- iii) 3 kohta koskee suunnitelmia tai hankkeita ja 2 kohta muita toimintoja?
- b. Jos luontodirektiiviin 6 artiklan 3 kohta katsotaan 2 kohtaan otettujen sääntöjen erikoistapaukseksi, voidaanko molempia kohtia soveltaa kumulatiivisesti?
3. a. Onko luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kysymyksessä on "suunnitelma tai hanke" jo silloin, kun tietty toiminta saattaa vaikuttaa kyseiseen alueeseen (jonka jälkeen on suoritettava asianmukainen arviointi sen selvittämiseksi, ovatko vaikutukset merkittäviä), vai tarkoittaako tämä säännös sitä, että asianmukainen arviointi on suoritettava ainoastaan silloin, jos on (riittävän) todennäköistä, että suunnitelma tai hanke saattaa vaikuttaa merkittävästi?
- b. Minkä kriteereiden perusteella on arvioitava, saattavatko luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut suunnitelmat ja hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien ja hankkeiden kanssa?
4. a. Minkä kriteereiden perusteella luontodirektiivin 6 artiklan soveltamisessa on arvioitava, onko kysymyksessä artiklan 2 kohdassa tarkoitettut "tarpeelliset toimenpiteet", vai 3 kohdassa tarkoitettu asianmukainen arviointi, johon liittyy ennen suunnitelman tai hankkeen hyväksyntää vaadittu varmistautuminen?
- b. Ovatko käsitteet "tarpeelliset toimenpiteet" tai asianmukainen arviointi merkitykseltään itsenäisiä, vai onko niitä arvioitava ottamalla huomioon EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohta ja erityisesti tässä määräyksessä mainittu ennalta varautumisen periaate?
- c. Jos arvioinnissa on otettava huomioon EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohdassa mainittu ennalta varautumisen periaate: tarkoittaako tämä sitä, että kysymyksessä olevan sydänsimpukoiden kalastuksen kaltainen tietty toiminta saadaan sallia, kun ei ole selvästi epäiltävä sitä, että mahdollisia merkittäviä vaikutuksia ei aiheudu, vai saadaanko se sallia ainoastaan silloin, kun ei ole ylipäätään epäiltävä sitä, että sellaisia vaikutuksia ei aiheudu tai että niiden aiheutumatta jääminen voidaan varmuudella todeta?
5. Onko luontodirektiivin 6 artiklan 2 kohdalla tai 3 kohdalla välitön oikeusvaikutus siten, että yksityinen voi vedota välittömästi näihin säännöksiin kansallisissa tuomioistuimissa ja kansallisten tuomioistuinten on turvattava yhteisön oikeuden välittömään oikeusvaikutukseen perustuva yksityisten oikeussuoja, kuten muun muassa asiassa C-312/93, Peterbroeck annetussa tuomiossa on katsottu?

⁽¹⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY (EYVL 1992, L 206, s. 7).

Euroopan yhteisöjen komission 17.4.2002 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-144/02)

(2002/C 156/10)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 17.4.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellinen neuvonantaja Enrico Traversa ja Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Kilian Gross, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei kannaa arvonlisäveroa niistä tukimääristä, jotka maksetaan kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95⁽²⁾ mukaisesti,
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Viittamalla ilmaisuun ”näiden (verollisten) liiketoimien hintaan suoraan liittyvät tuet” yhteisön lainsäätäjän tarkoituksena on ollut yleisellä muotoilulla sisällyttää arvonlisäverovelvolliseen laskentaperusteeseen kaikki tuet, jotka liittyvät suoraan myydyn tavaran taikka suoritetun palvelun hintaan, toisin sanoen tuet, joilla on välitöntä vaikutusta sen vastikkeen määrään, jonka tavaran toimittaja taikka palvelun suorittaja saa. Näiden tukien on itsensä liityttävä välittömästi ja kausaalisesti tavaroiden toimitukseen taikka palvelujen suorittamiseen, joka on esitetty tai joka voidaan esittää tarkkoina lukuina: tuki myönnetään, jos ja kun nämä tavarat (taikka palvelut) tosiasiallisesti myydään markkinoilla. Tuotettua kuivarehutonnia kohden asetuksen N:o 603/95 mukaisesti myönnetyllä tuella on tällaisia suoria, kausaalisia vaikutuksia kuivarehunun myyntihintaan. Jalostusyrietykset voivat myydä kuivarehua maailmanmarkkinahintaan, joka on alhaisempi kuin hinta, jota niiden olisi vaadittava niille aiheutuneiden kustannusten perusteella, vain sen vuoksi, että ne saavat vastaavaa tukea. Se tosiseikka, että tukien määrää ei mukauteta maailmanmarkkinahintojen heilahtelujen mukaan, ei muuta niiden hintaa kompensoivaa luonnetta. Näin ollen on kuudennen arvonlisäverodirektiivin

11 artiklan A osan 1 kohdan a alakohdan rakenteen ja tarkoituksen mukaista, että verovelvollisuutta sovelletaan myös tuen määrään osana tavaran myynnistä (taikka palvelun suorittamisesta) saatavaa vastiketta.

Se seikka, että tavaran poistuttua jalostusyrietyksestä tuki maksetaan myös ilman ostajan kanssa tehtyä sopimusta niin sanotusti ennakkona kokonaisu-myntihinnasta, ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että tuki voi olla osa vastikkeesta. Vaikka voikin olla mahdotonta määrittää tuen tarkkaa osuutta vastikkeesta kunkin yksittäisen myynnin osalta, käytännön vaikeuksia ei ole odotettavissa. Veron peruste ilmenee ennemminkin saaduista vastikkeista ilman kaikkiaan saatuja tukia. Se tosiseikka, että ylivoimaisesti suurin osa unionin jäsenvaltioista verottaa kuivarehutonnia, osoittaa komission mielestä, ettei myöskään käytännössä esiinny mitään vaikeuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 25.4.2002 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-149/02)

(2002/C 156/11)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.4.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat H. van Lier ja M. Patakia.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpotamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle
2. velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Täytäntöpanon määräaika on päättynyt 14.3.2000.

(¹) EYVL 1998 L 77, s. 36.

Landesarbeitsgericht Schleswig-Holsteinin 12.3.2002 ja 25.3.2002 tekemillään päätöksillä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Landeshauptstadt Kiel vastaan lääketieteen tohtori Norbert Jaeger

(Asia C-151/02)

(2002/C 156/12)

Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein on pyytänyt 12.3.2002 ja 25.3.2002 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimeen 26.4.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Landeshauptstadt Kiel vastaan lääketieteen tohtori Norbert Jaeger seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko työntekijän sairaalassa suorittamaa päivystysaikaa pidettävä yleisesti direktiivin 93/104/EY (¹) 2 artiklan 1 kohdan mukaisena työaikana ja onko näin myös silloin, kun päivystävällä työntekijällä on niinä aikoina, joina häntä ei kutsuta suorittamaan työtoimeksiantoja, oikeus nukkua?
2. Onko pidettävä direktiivin 93/104/EY 3 artiklan vastaisena sellaista kansallista säännöstä, jossa päivystysaikaa pidetään lepoaikana siltä osin kuin sen aikana ei ole osoitettu työtoimeksiantoja, kun työntekijä on sairaalassa hänen käyttöönsä asetetussa tilassa ja suorittaa kutsusta työtoimeksiantoja?
3. Onko pidettävä direktiivin 93/104/EY vastaisena sellaista kansallista säännöstä, jossa 11 tunnin päivittäisen lepoajan lyhentäminen sairaaloissa ja muissa hoitolaitoksissa työskenneltäessä on sallittua siten, että jos päivystyksen tai takapäivystyksen aikana suoritettujen työtoimeksiantojen kokonaiskesto on vähemmän kuin puolet lepoajasta, niihin käytetty aika tasataan muina aikoina?

4. Onko pidettävä direktiivin 93/104/EY vastaisena sellaista kansallista säännöstä, jonka mukaan työehtosopimuksessa tai työehtosopimuksen perusteella tehdyssä yritys-kohtaisessa sopimuksessa voidaan sallia, että päivystyksen ja takapäivystyksen yhteydessä lepoaikojen pituus mukautetaan vastaamaan tällaisen toiminnan erityisyyttä ja että työtoimeksiannoista johtuva lepoajan lyheneminen päivystystoiminnan aikana voidaan tasata muina aikoina?

(¹) EYVL L 307, s. 18.

Bundesfinanzhofin 21.3.2002 tekemillään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa Terra Baubedarf-Handel GmbH vastaan Finanzamt Osterholz-Scharmbeck

(Asia C-152/02)

(2002/C 156/13)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 21.3.2002 tekemillään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.4.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Terra Baubedarf-Handel GmbH vastaan Finanzamt Osterholz-Scharmbeck seuraavaan kysymykseen:

Voiko verovelvollinen käyttää oikeutta ostoihin sisältyvän veron vähentämiseen ainoastaan niin, että vähennys tehdään siltä kalenterivuodelta, jolloin hän on saanut direktiivin 77/388/ETY (¹) 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla laskun, vai tehdäänkö vähennys aina (tilanteen mukaan myös taannehtivasti) siltä kalenterivuodelta, jolloin vähennys-oikeus on direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti syntynyt?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 30.4.2002 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-162/02)**

(2002/C 156/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 30.4.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Gerald Braun ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja toimittajien neuvoston direktiivin 98/56/EY⁽¹⁾ mukaisesti ylläpitämiä koristekasvilajikkeiden luetteloita koskevista täydentävistä säännöksistä 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun komission direktiivin 1999/68/EY⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin täytäntöönpanemiselle päättyi 31.12.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 226, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 172, s. 42.

Euroopan yhteisöjen komission 30.4.2002 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-163/02)**

(2002/C 156/15)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 30.4.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Gerald Braun ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja toimittajien tekemää merkintää tai muuta asiakirjaa koskevien vaatimusten vahvistamisesta neuvoston direktiivin 98/56/EY⁽¹⁾ mukaisesti 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun komission direktiivin 1999/66/EY⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin täytäntöönpanemiselle päättyi 31.12.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 226, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 164, s. 76.

Alankomaiden kuningaskunnan 2.5.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-164/02)

(2002/C 156/16)

Alankomaiden kuningaskunta on nostanut 2.5.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on H. G. Sevenster.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa tukitoimenpiteestä nro N 812/2001 15.2.2002 tehdyn komission päätöksen SG (2002) D/228533 (jäljempänä päätös) siltä osin kuin komissio on tässä päätöksessä pitänyt satamaviranomaisille Stimulerinsregeling verwerking baggerspecie -nimisen säännösten (ruoppausjätteen kierrätyksen kannustamista koskeva säännöstö) nojalla myönnettyjä tukia EY 87 artiklan 1 kohdassa⁽¹⁾ tarkoitettuina valtiontukina,
2. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Päätös on ristiriidassa EY 87 artiklan kanssa: Alankomaiden hallitus katsoo, että komissio on menetellyt perusteettomasti katsoessaan, että satamaviranomaisia voidaan vesiväylien hoitamisen ja satamien yleisen infrastruktuurin ylläpitämisen osalta pitää EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina yrityksinä. Alankomaiden hallituksen mukaan vesiväylien hoitamista (joihin ruoppaamisen katsotaan kuuluvan) on tässä yhteydessä pidettävä julkisena tehtävänä eikä taloudellisena toimintana. Komissio on pitänyt investointia tällaiseen infrastruktuuriin normaaleissa olosuhteissa yleisenä toimenpiteenä, jonka kustannukset valtio kantaa laajassa merkityksessä olevan yleisön intressissä olevien liikennejärjestelyjen luomista ja ylläpitämistä koskevan vastuunsa nojalla, edellyttäen, että kyseinen infrastruktuuri on yhteisön lainsäädännön mukaisesti oikeudellisesti ja tosiasiallisesti kaikkien tosiasiallisten tai potentiaalisten käyttäjien käytettävissä.
- Perusteluvollisuuden rikkominen.
- Päätös on ristiriidassa luottamuksensuojan periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen kanssa: komissio on useissa asiakirjoissa tehnyt julkiseksi kantansa satamasektorilla annettaviin valtiontukiin. Näillä asiakirjoilla ja erinäisillä päätöksillä komissio on toisaalta konkretisoitunut ja selventänyt perustamissopimuksen määräyksiä muun muassa satamille annettavien valtionapujen osalta ja

toisaalta ilmaissut käsityksiään satama-alan tulevasta kehityksestä. Näin menetellessään komissio on herättänyt oikeutettuja odotuksia.

- ⁽¹⁾ Vaikka kyseiset tuet soveltuvatkin yhteismarkkinoille EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, kun otetaan huomioon valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen (EYVL 2001, C 37, s. 3) 38 kohta.

Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Salin 26.4.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Daniel Fernando Messejana Viegas vastaan Companhia de Seguros Zurich, SA, Mitsubishi Motors de Portugal, SA, väliintulija CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal

(Asia C-166/02)

(2002/C 156/17)

Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal on pyytänyt 26.4.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 2.5.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Daniel Fernando Messejana Viegas vastaan Companhia de Seguros Zurich, SA, Mitsubishi Motors de Portugal, SA, väliintulija CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal, seuraavaan kysymykseen:

Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal pyytää yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annettua toista neuvoston direktiiviä 84/5/ETY⁽¹⁾ Portugalin siviililakikoonnoksen 508 §:n yhteydessä⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17.

⁽²⁾ Tässä direktiivissä säädetään kantajan mukaan pakollisen vastuuvakuutuksen vähimmäismäärästä, eikä siinä toteuteta järjestelmien kaksijakoisuutta tai säädetä erilaisia rajoja vaarantamisvastuulle, joten jos samanlainen onnettomuus, joka kantajalle on tapahtunut, tapahtuisi missä tahansa muussa yhteisön jäsenvaltiossa, onnettomuudesta vastuussa olevan olisi maksettava vahingonkorvausta jopa pakollisesti vakuutettavan määrän verran (nykyisin 600 000 euroa). Código civilin (siviililakikoonnos) 508 §:n mukaan liikenneonnettomuudesta aiheutuneen vahingon enimmäismääränä voidaan kuitenkin määrätä korvattavaksi määrä, joka vastaa sen määrän, jota pienempiä summia koskeviin toisen asteen tuomioistuimen tuomioihin ei voida hakea muutosta, kaksinkertaista määrää (eli 29 927,88 euroa).

Willy Rothleyn ja 70 muun Euroopan parlamentin jäsenen 3.5.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-17/00, Willy Rothley ja 70 muuta Euroopan parlamentin jäsentä vastaan Euroopan parlamentti, jota tukevat Euroopan unionin neuvosto, Euroopan yhteisöjen komissio, Alankomaiden kuningaskunta ja Ranskan tasavalta, 26.2.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-167/02 P)

(2002/C 156/18)

Willy Rothley ja 70 muuta Euroopan parlamentin jäsentä ovat valittaneet 3.5.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-17/00, Willy Rothley ja 70 muuta Euroopan parlamentin jäsentä vastaan Euroopan parlamentti, jota tukevat Euroopan unionin neuvosto, Euroopan yhteisöjen komissio, Alankomaiden kuningaskunta ja Ranskan tasavalta, 26.2.2002 antamasta tuomiosta. Valittajien edustaja on asianajaja, Prof. Dr. Hans-Jürgen Rabe, Sozietät Nörr Stiefenhofer Lutz, Charlottenstraße 57, D-10117 Berliini.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston 26.2.2002 antaman tuomion⁽¹⁾
 2. kumoaa Euroopan parlamentin työjärjestyksensä muuttamisesta 18.11.1999 tekemän päätöksen, joka liittyy 25.5.1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorijuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista⁽²⁾, siltä osin kuin päätös koskee Euroopan parlamentin jäseniä
- toissijaisesti
- palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi
3. velvoittaa Euroopan parlamentin (valittajan vastapuoli) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- EY 230 artiklan 4 kohdan rikkominen: Valituksenalaisessa tuomiossa todetaan virheellisesti, että kanteen kohteena oleva toimi ei millään yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan ajateltavissa olevalla tavalla koske valittajia erikseen. Parlamentin riidanalaisen toimen kohde ja vaikutukset menevät parlamentin työskentelyn

puhtaasti sisäistä järjestämistä ulommas ja toimi vaikuttaa siten välittömästi parlamentin jäseniin. Jopa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa omaksuman kannan mukaan kysymyksessä on toimi, joka voi olla EY 230 artiklan 1 kohdan mukaisen kanteen kohteena. Nämä vaikutukset riittävät perusteeksi sille, että kanne on tutkittava, vaikkei toimi tällaisessa tapauksessa koskisi kantajia erikseen.

Toissijaisesti: Vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsitystä toimi koskee valittajia erikseen jos sen vuoksi, että he muodostavat rajatun henkilökunnan, johon kuuluvien lukumäärä ja henkilöllisyys on tiedossa ja pysyy muuttumattomana.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti sillä kannalla, ettei nyt käsiteltävään tapaukseen voida soveltaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan yleisesti vaikuttavaa oikeusnormia vastaan saadaan nostaa kumoamiskanne, jos sen antajalla on ollut ylemmänasteiseen oikeusnormiin perustuva velvollisuus kantajan erityisaseman huomioon ottamiseen. OLAF:n tutkintavaltuudet samoin kuin kanteen kohteena olevalla toimella parlamentin jäsenille, heidän avustajilleen ja parlamentin virkamiehille asetetut ilmoitus-, sietämis- ja yhteistyövelvoitteet merkitsevät pysyvää kajoamista jäsenten oikeuteen toimia edustajantehtävässään riippumattomasti ja vapaasti. OLAF:n toimivaltuudet ja tutkintavaltuudet kokonaisuutena tarkastellen rikkovat Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 10 artiklassa parlamentin jäsenille taattua koskemattomuutta tai tekevät sen tehottomaksi. Kanteen kohteena olevalla toimella ja siihen perustuvilla OLAF:n valtuuksilla suorittaa tutkintaa parlamentissa puututaan pysyvästi myös tutkintavaliokuntien tutkintaoikeuteen ja loukataan siten parlamentin jäsenten, erityisesti valittajien, oikeuksia.

- Tehokkaan oikeussuojan periaatteen loukkaaminen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt arvioimatta, takaako sen tulkinta EY 230 artiklan 4 kohdasta valittajien tehokkaan oikeussuojan vai onko erityisesti kriteerin ”koskee erikseen” huomioon ottaen edellytettävä tulkintaa, joka takaa valittajille riittävän oikeussuojan kanteen kohteena olevaa päätöstä vastaan.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EYVL 1999, L 202, s. 1.

Østre Landsretin 1.5.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Dansk Postordforening vastaan Skatteministeriet

(Asia C-169/02)

(2002/C 156/19)

Østre Landsret on pyytänyt 1.5.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.5.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Postordforening vastaan Skatteministeriet seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin (neuvoston direktiivi 77/388/ETY)⁽¹⁾ 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa tulkittava niin, että
 - i) jäsenvaltiolla on oikeus kantaa arvonlisäveroa julkisen postilaitoksen postiennakkomenettelyä käyttäen yksityisille toimittamista kirje- ja pakettilähetyksistä, kun jäsenvaltio on poistanut tällaiset lähetykset jäsenvaltion kansallisessa postilainsäädännössä säädetyn yksinoikeuden ja postinvälitysvollisuuden piiristä, vai
 - ii) onko jäsenvaltion oltava kantamatta arvonlisäveroa tällaisista lähetyksistä?
2. Jos ensimmäisen kysymyksen i- ja ii-kohtaan ei voida vastata yksiselitteisen myöntävästi, minkä kriteerien mukaisesti on ratkaistava, onko jäsenvaltiolla ensimmäisen kysymyksen i-kohdassa kuvailluissa olosuhteissa oikeus kantaa arvonlisävero postiennakkomenettelyä käyttäen yksityisille toimitettavista kirje- ja pakettilähetyksistä tai velvollisuus olla kantamatta arvonlisäveroa tällaisista lähetyksistä?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 145, s. 1, oikaisu EYVL L 149, s. 26).

Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H:n, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG:n, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H:n, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH:n, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft m.b.H:n ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG:n 7.5.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-3/02, Die Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft m.b.H. ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 11.3.2002 antamasta määräyksestä

(Asia C-170/02 P)

(2002/C 156/20)

Die Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft m.b.H. ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG ovat valittaneet 7.5.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-3/02, Die Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft m.b.H., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft m.b.H., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft m.b.H. ja "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft m.b.H. & Co KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾, 11.3.2002 antamasta määräyksestä. Valittajien edustajana on Rechtsanwalt Dr. Michael Krüger, Linz.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen päätöksen ja hyväksyy valittajan kanteessaan esittämät vaatimukset, toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen päätöksen ja palauttaa asian ensimmäiseen oikeusasteeseen uudelleen käsiteltäväksi, molemmissa tapauksissa velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Tosiseikkojen puutteellinen arviointi

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt komission väitteen, jonka mukaan 12.7.2001 ja 3.9.2001 päivätyissä kirjeissä oleva toteamus (yrityskeskittymien valvontalautakunnan näkökannan toistaminen ja sen toteaminen, ettei asia sido komissiota) riittää oikeudelliseksi perusteeksi, ilman että tuomioistuin on ottanut huomioon tätä toteamusta arvioidessaan tosiseikastoa.

- Yrittäjäkeskittymien valvontalautakunnan johtajan 7.11.2001 päivätyn kirjeen oikeudellisen arvioinnin virheellisyys

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että 7.11.2001 päivätty kirje on otettava huomioon komission hyväksi, koska tässä yhteydessä toisin kuin aiemmissa kirjeissä ei mainita sitä, ettei asia sido komissiota. Tämä vaikuttaa mielivaltaiselta ja on vastoin luottamuksensuojan periaatetta sekä näin ollen ristiriidassa yhteisön yleisten oikeusperiaatteiden kanssa.

Jos oikeudellinen arviointi olisi ollut asianmukainen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi pakostakin tullut siihen tulokseen, että 7.11.2001 päivätty johtokunnan kirjettä ei voida ottaa huomioon komission hyväksi ja todeta se pätemättömäksi.

(¹) Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Cour de cassation de Belgique 29.4.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Robert Bourgard vastaan Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

(Asia C-172/02)

(2002/C 156/21)

Cour de cassation de Belgique on pyytänyt 29.4.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.5.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Robert Bourgard vastaan Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants seuraavaan kysymykseen:

Sallitaanko 19.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/7/ETY (¹) 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa se, että jäsenvaltio, joka on vahvistanut miespuolisten itsenäisten ammatinharjoittajien eläkeiän 65 vuodeksi ja naispuolisten 60 vuodeksi sillä seurauksella, että miespuolisten työntekijöiden vanhuuseläke lasketaan jakamalla työssäoloaika 45:llä ja naispuolisten työntekijöiden vanhuuseläke jakamalla työssäoloaika 40:llä, vähen-

tää miespuolisten työntekijöiden, joilla yksin on oikeus vaatia varhennettua vanhuuseläkettä niiden viiden vuoden aikana, jotka edeltävät tavanomaista eläkeikää, eläkettä viidellä prosentilla kutakin varhennettua vuotta kohti?

(¹) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 79/7/ETY.

Corte Suprema di Cassazione 17.1.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana vastaan Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA ja 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Battista ja Giacomo Malzani

(Asia C-177/02, C-178/02, C-179/02 ja C-180/02)

(2002/C 156/22)

Corte Suprema di Cassazione on pyytänyt 17.1.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.5.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana vastaan Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA ja 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA vastaan Battista ja Giacomo Malzani seuraavaan kysymykseen:

Onko 31.3.1984 annetun asetuksen (ETY) N:o 856/84 (¹) 1 artiklaa ja 28.12.1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 (²) 1–4 artiklaa tulkittava siten, että maitoa ja maitotuotteita koskevia lisämaksuja on pidettävä hallinnollisina seuraamuksina, ja siten, että tuottajille syntyy velvollisuus tällaisen lisämaksun suorittamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että heille osoitettujen tuotantokiintiöiden ylittäminen on ollut tarkoituksellista tai johtunut laiminlyönnistä?

(¹) EYVL L 90, 1.4.1984, s. 10.

(²) EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

24 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO)
vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisö-
jen komissio ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu lainvastaisesta sää-
döksestä – Asetus N:o 2340/90 – Irakia koskeva kauppasul-
ku – Pakkolunastusta vastaava oikeudenloukkaus – Syy-
yhteys)

(2002/C 156/23)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Asiassa T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO), kotipaikka Ateena (Kreikka), edustajanaan asianajaja T. Fortsakis, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään S. Kyriakopoulou) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Condou-Durande), jossa kantaja vaatii korvausta vahingosta, jonka se väittää sille aiheutuneen yhteisön Irakin ja Kuwaitin kanssa käymän kaupan estämisestä 8 päivänä elokuuta 1990 annetusta neuvoston asetuksesta (ETY) N:o 2340/90 (EYVL L 213, s. 1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 24.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 54, 22.2.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Betei-
lungsgesellschaft mbH & Co. KG ym. vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu – Kartelli – Kaukolämmitysputket – EY:n perusta-
missopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) –
Boikotointi – Sakko – Sakon määrän laskemiseen sovelletta-
vat suuntaviivat – Lainvastaisuusväite – Taannehtivan
vaikutuksen puuttuminen – Puolustautumisoikeudet – Yh-
teistyötiedonanto)

(2002/C 156/24)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Betei-
lungsgesellschaft mbH & Co. KG, kotipaikka Rosenheim
(Saksa), HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesell-
schaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, kotipaikka Rosenheim,
Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, koti-
paikka Rosenheim, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft
mbH, kotipaikka Hohenberg (Itävalta), Isoplus Fernwärmetechn-
ik GmbH, kotipaikka Sondershausen (Saksa), edustajinaan
asianajajat P. Krömer ja F. Nusterer, prosessiosoite Luxembur-
gissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään
W. Mölls ja E. Gippini Fournier), jossa kantajat vaativat EY:n
perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamismenettelyssä
(asia N:o IV/35.691/E-4: esieristettyjen kaukolämmitysputkien
alan kartelli) 21 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission
päätöksen 1999/60/EY (EYVL 1999, L 24, s. 1) kumoamista
tai toissijaisesti kyseisessä päätöksessä niille määrätyn sakon
määrän pienentämistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen
tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston
puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja
R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio
González, on antanut 20.3.2002 tuomion, jonka tuomiolausel-
selma on seuraava:

- 1) Hylätään 21 päivänä lokakuuta 1998 EY:n perustamissopi-
muksen 85 artiklan soveltamismenettelyssä (asia N:o IV/
35.691/E-4: esieristettyjen kaukolämmitysputkien alan kartel-
li) tehdyn komission päätöksen 1999/60/EY 3 artiklan
d alakohta ja 5 artiklan d alakohta, siltä osin kuin ne koskevat
HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft
mbH & Co. KG:tä ja HFB Holding für Fernwärmetechnik
Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaftia.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kantajat vastaavat yhdessä omista oikeudenkäyntikuluistaan,
välitoimimennettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan
lukien, ja korvaavat 80 prosenttia komissiolle aiheutuneista
oikeudenkäyntikuluista, välitoimimennettelystä aiheutuneet oi-
keudenkäyntikulut mukaan lukien.

- 4) Komissio vastaa 20 prosentista omista oikeudenkäyntikuluis-
taan, välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
mukaan lukien.

(¹) EYVL C 86, 27.3.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH vastaan Euroo-
pan yhteisöjen komissio (¹)

(Kilpailu — Kartelli — Kaukolämmitysputket — EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) — Boikotointi — Sakko — Sakon määrän laskemiseen sovellettavat suuntaviivat — Lainvastasuuusväite — Taannehtivan vaikutuksen puuttuminen — Perusteltu luottamus)

(2002/C 156/25)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH, kotipaikka Wunstorf (Saksa), edustajinaan asianajajat T. Jestaedt, H.-C. Salger ja M. Sura, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Mölls ja E. Gippini Fournier), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamismenettelyssä (asia N:o IV/35.691/E-4: esieristettyjen kaukolämmitysputkien alan kartelli) 21 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/60/EY (EYVL 1999, L 24, s. 1) kumoamista tai toissijaisesti kyseisessä päätöksessä sille määrätyn sakon määrän pienentämistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistu-
tuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkkamies G. Herzig, on antanut 20.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 86, 27.3.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) vastaan Euroo-
pan yhteisöjen komissio (¹)

(Kilpailu — Kartelli — Kaukolämmitysputket — EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) — Boikotointi — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Sakko — Sakon määrän laskemiseen sovellettavat suuntaviivat — Taannehtivan vaikutuksen puuttuminen — Perusteltu luottamus)

(2002/C 156/26)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) GmbH, kotipaikka Fulda (Saksa), edustajinaan asianajajat H.-J. Hellmann ja T. Nägele, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Mölls ja E. Gippini Fournier), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamismenettelyssä (asia N:o IV/35.691/E-4: esieristettyjen kaukolämmitysputkien alan kartelli) 21 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/60/EY (EYVL 1999, L 24, s. 1) kumoamista tai toissijaisesti kyseisessä päätöksessä sille määrätyn sakon määrän pienentämistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies B. Pastor, on antanut 20.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 86, 27.3.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

20 päivänä maaliskuuta 2002

**asiassa T-21/99, Dansk Rørindustri A/S vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio⁽¹⁾**

(Kilpailu – Kartelli – Kaukolämmityspotket – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – Boikotointi – Sakko – Sakon määrän laskemiseen sovellettavat suuntaviivat)

(2002/C 156/27)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Asiassa T-21/99, Dansk Rørindustri A/S, kotipaikka Fredericia (Tanska), edustajinaan asianajajat K. Dyekjær-Hansen, K. Høegh ja C. Karhula Lauridsen, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: E. Gippini Fournier ja H. C. Støvlbæk), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisenmenettelyssä (asia N:o IV/35.691/E-4: esieristettyjen kaukolämmityspotkien alan kartelli) 21 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/60/EY (EYVL L 24, s. 1) 1 artiklan kumoamista tai toissijaisesti kyseisessä päätöksessä kantajalle määrätyn sakon määrän pienentämistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 20.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kumotaan EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisenmenettelyssä (asia N:o IV/35.691/E-4: esieristettyjen kaukolämmityspotkien alan kartelli) 21 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/60/EY 1 artikla siltä osin kuin siinä todetaan kantajan rikkoneen perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa osallistumalla kyseisessä artiklassa tarkoitettuun rikkomiseen vuoden 1994 huhtikuusta vuoden 1994 elokuuhun kestäneen ajanjakson ajan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaa 90 prosenttia komission oikeudenkäyntikuluista.
- 4) Komissio vastaa 10 prosentista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 100, 10.4.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

7 päivänä maaliskuuta 2002

**asiassa T-95/99, Satellimages TV 5 SA vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio⁽¹⁾**

(Kumoamiskanne – Kilpailu – Kantelu – Komission kantelijalle lähetettävä kirje – Valmisteleva toimi – Tutkimatta jättäminen)

(2002/C 156/28)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-95/99, Satellimages TV 5 SA, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja E. Marissens, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehenään aluksi K. Rispal-Bellanger, ja sittemmin G. de Bergues ja F. Million), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään B. Doherty ja K. Wiedner), jota tukee Deutsche Telekom Ag, kotipaikka Bonn (Saksa), edustajinaan F. Roitzsch ja K. Quack, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumoaa 15.2.1999 tehdyksi väitetyn komission päätöksen, joka koskee kantajan tekemää EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (josta on tullut EY 82 artikla) mukaista kantelua (IV/36.968 – Satellimages TV 5/Deutsche Telekom), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 7.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Kumpikin väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 188, 3.7.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

6 päivänä maaliskuuta 2002

**yhdistetyissä asioissa T-127/99, T-129/99 ja T-148/99,
Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava
ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**

(Valtiontuet – Valtiontuen käsite – Verotukselliset toimenpiteet – Valikoivuus – Verojärjestelmän luonteella tai rakenteella perusteleminen – Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille)

(2002/C 156/29)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Yhdistetyissä asioissa T-127/99, T-129/99 ja T-148/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, edustajinaan asianajajat A. Creus Carreras ja B. Uriarte Valiente, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco, Gasteizko Industria Lurra, SA, kotipaikka Vitória (Espanja), edustajinaan asianajajat F. Pombo García, E. Garayar Gutiérrez ja J. Alonso Berberena, prosessiosoite Luxemburgissa, ja T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, SA, kotipaikka Vitória, edustajinaan asianajajat A. Creus Carreras ja B. Uriarte Valiente, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Santaolalla, G. Rozet ja G. Valero Jordana), jota tukevat Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), kotipaikka Madrid, edustajinaan asianajajat M. Muñoz ja M. Cortés Muleiro, prosessiosoite Luxemburgissa, ja Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), edustajanaan asianajaja A. González Martínez, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Espanjan Daewoo Electronics Manufacturing España SA:lle (Demesa) myöntämästä valtiontuesta 24 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/718/EY (EYVL L 292, s. 1), Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 6.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Asiassa T-129/99 nostettu kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan Espanjan Daewoo Electronics Manufacturing España SA:lle (Demesa) myöntämästä valtiontuesta 24 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/718/EY 1 artiklan d ja e kohdan kumoamista sekä kyseisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan kumoamista.
- 2) Päätöksen 1999/718/EY 1 artiklan a kohta kumotaan asioissa T-129/99 ja T-148/99.
- 3) Päätöksen 1999/718/EY 1 artiklan b kohta kumotaan asioissa T-129/99 ja T-148/99.

- 4) Päätöksen 1999/718/EY 1 artiklan c kohta kumotaan asioissa T-129/99 ja T-148/99 siltä osin kuin siinä jätetään Ekimen-tukijärjestelmän nojalla tukikelpoisten kustannusten ulkopuolelle tuotantovälineet, joiden määräksi on arvioitu 1 803 036,31 euroa.
- 5) Päätöksen 1999/718/EY 1 artiklan e kohta kumotaan asioissa T-127/99 ja T-148/99.
- 6) Päätöksen 1999/718/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohta kumotaan asioissa T-129/99 ja T-148/99 siltä osin kuin siinä viitataan kyseisen päätöksen 1 artiklan a ja b kohtaan sekä siltä osin kuin siinä määrätään Espanjan kuningaskunta perimään Demesalta takaisin kyseisen päätöksen 1 artiklan c kohdan kumottuun osaan kuuluvat tuet.
- 7) Päätöksen 1999/718/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohta kumotaan asioissa T-127/99 ja T-148/99 siltä osin kuin siinä viitataan kyseisen päätöksen 1 artiklan e kohtaan.
- 8) Kanteet hylätään muilta osin.
- 9) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 226, 7.8.1999 ja C 299, 16.10.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

6 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-168/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Valtiontuet — Päätös aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely — Määräys keskeyttää väitetyt tuen maksaminen)

(2002/C 156/30)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-168/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, edustajanaan asianajaja A. Creus Carreras, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Santaolalla, G. Rozet ja G. Valero Jordana), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 31.3.1999 tekemän päätöksen aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely Espanjan viranomaisten Ramondín SA:lle ja Ramondín Cápsulas SA:lle myöntämien tukien osalta sekä määrätä Espanjan viranomaiset keskeyttämään kyseisten tukien maksaminen (EYVL C 194,

s. 18), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 6.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen asiassa raukeaa.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-212/99, Intervet International BV vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Asetus N:o 2377/90 – Eläinlääkkeet – Pyyntö altrenogestin sisällyttämiseksi luetteloon aineista, joille on asetettavissa jäämien väliaikainen enimmäismäärä – Eläinlääkekomitean lausunto – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen – Laiminlyöntikanne – Laiminlyönnin korjaavan kannan määrittely – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2002/C 156/31)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-212/99, Intervet International BV, aiemmin Hoechst Roussel Vet GmbH, kotipaikka Boxmeer (Alankomaat), edustajanaan asianajajat D. Waelbroeck ja D. Brinckman, prosessioite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. Christoforou, H. Stovlbaek ja F. Ruggeri-Laderchi), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti kumoamaan komission väitetyn päätöksen, jolla on hylätty kantajan pyyntö altrenogest-nimisen aineen sisällyttämiseksi yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 (EYVL L 224, s. 1) liitteeseen III, ja toissijaisesti toteamaan, että komissio on lainvastaisesti jättänyt tekemättä ehdotuksen tätä sisällyttämistä koskevista toimenpiteistä ja aloittamatta tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitetun menettelyn, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 7.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kumoamisvaatimusta ei oteta tutkittavaksi.*

- 2) *Lausunnon antaminen laiminlyöntiä koskevasta vaatimuksesta raukeaa.*
- 3) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EYVL C 352, 4.12.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

28 päivänä helmikuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-227/99 ja T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Valtiontuet – Laivanrakennusteollisuus – Entinen DDR – Direktiivit 90/684/ETY ja 92/68/ETY – Kapasiteettirajoitus – Komission kokoonpano – Komission jäsenen vapauttamisen tehtävistään – Komission jäsenten valinta Euroopan parlamenttiin)

(2002/C 156/32)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Yhdistetyissä asioissa T-227/99 ja T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH, kotipaikka Rostock-Warnemünde (Saksa), edustajanaan asianajaja M. Schütte, prosessioite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K.-D. Borchardt), jossa kantaja vaatii 8.7.1999 tehdyn komission päätöksen 1999/675/EY (EYVL L 274, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna, ja Saksan liittotasavallan Kvaerner Warnow Werft GmbH:lle myöntämästä valtiontuesta 15.2.2000 tehdyn komission päätöksen 2000/336/EY (EYVL L 120, s. 12) kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit R. García-Valdecasas, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on antanut 28.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Saksan liittotasavallan myöntämästä valtiontuesta Kvaerner Warnow Werft GmbH:lle 8 päivänä heinäkuuta 1999 tehty komission päätös 1999/675/EY, sellaisena kuin se on muutettuna Saksan myöntämästä valtiontuesta Kvaerner Warnow Werft GmbH:lle (vuonna 1999) 29 päivänä maaliskuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä 2000/416/EY, ja Saksan liittotasavallan myöntämästä valtiontuesta Kvaerner Warnow Werft GmbH:lle 15 päivänä helmikuuta 2000 tehty komission päätös 2000/336/EY kumotaan.*

2) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 6, 8.1.2000 ja C 211, 22.7.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä marraskuuta 2002

yhdistetyissä asioissa T-92/00 ja T-103/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Valtiontuet – Valtiontuen käsite – Verotukselliset toimenpiteet – Valikoivuus – Verojärjestelmän luonteella ja rakenteella perusteleva – Harkintavallan väärinkäyttö*)

(2002/C 156/33)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Yhdistetyissä asioissa T-92/00 ja T-103/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, edustajinaan asianajajat A. Creus Carreras ja B. Uriarte Valiente, ja T-103/00, Ramondín, SA, kotipaikka Logroño (Espanja), Ramondín Cápsulas, SA, kotipaikka Laguardia (Espanja), edustajinaan asianajaja J. Lazcano-Iturburu, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään F. Santaolalla, G. Rozet ja G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaajana, joissa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan valtiontuesta, jonka Espanja on myöntänyt Ramondín SA:lle ja Ramondín Cápsulas SA:lle, 22 päivänä joulukuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 2000/795/EY (EYVL 2000, L 318, s. 36), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 27.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 163, 10.6.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä helmikuuta 2002

asiassa T-169/00, Esedra SPRL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Julkiset palveluhankinnat – Päiväkodin hallinnointia koskevat palvelut – Syrjäntäkiellon periaate – Tarjouskilpailuilmoitus – Sopimusehdot – Julkisen palveluhankintasopimuksen tekemättä jättämistä koskevan päätöksen perusteleva – Harkintavallan väärinkäyttö*)

(2002/C 156/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-169/00, Esedra SPRL, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat G. Vandersanden, É. Gillet ja L. Levi, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis ja L. Parpala, ja sittemmin H. van Lier ja L. Parpala), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa komission päätöksen olla tekemättä kantajan kanssa tarjouspyyntöön 99/52/IX.D.I perustuvaa sopimusta, josta ilmoitettiin kantajalle 31.5.2000 päivätyllä kirjeellä, kumoaa komission päätöksen, jolla Centro Studi Antonio Manieri Srl:n edustama italialaisten yritysten ryhmittymä voitti kyseisen tarjouskilpailun ja josta ilmoitettiin kantajalle 9.6.2000 päivätyllä kirjeellä, ja velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle korvausta vahingosta, jonka väitetään aiheutuneen näistä päätöksistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on antanut 26.2.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut välitoiminnestelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

(¹) EYVL C 259, 9.9.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

11 päivänä tammikuuta 2002

**asiassa T-174/00, Biret International SA vastaan Euroopan
unionin neuvosto⁽¹⁾**

**(Hormonaalista vaikutusta omaavat aineet – Direktiivi 88/
146/ETY – Vahingonkorvauskanne – Vanhentuminen)**

(2002/C 156/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-174/00, Biret International SA, selvitystilassa, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan selvitysmies M. de Thoré ja asianajaja S. Rodrigues, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery ja F. P. Ruggeri Laderchi), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. Christoforou ja A. Bordes), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan (josta on tullut EY 235 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan (josta on tullut EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta vahingosta, jonka se väittää kärsineensä tietyillä hormoneilla käsitellyn naudanlihan tuontikiellosta yhteisöön, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 11.1.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään osittain tutkimatta ja hylätään muilta osin perusteettomana.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 285, 7.10.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

11 päivänä tammikuuta 2002

**asiassa T-210/00, Établissements Biret et Cie SA vastaan
Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾**

**(Hormonaalista vaikutusta omaavat aineet – Direktiivi 88/
146/ETY – Vahingonkorvauskanne – Vanhentuminen)**

(2002/C 156/36)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-210/00, Établissements Biret et Cie SA, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja S. Rodrigues, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery ja F. P. Ruggeri Laderchi), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. Christoforou ja A. Bordes), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan (josta on tullut EY 235 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 215 artiklan toisen kohdan (josta on tullut EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta vahingosta, jonka se väittää kärsineensä sen tytäryhtiön Biret International SA:n asettamisesta selvitystilaan oikeuden päätöksellä tietyillä hormoneilla käsitellyn naudanlihan yhteisöön tuontikiellon seurauksena, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 11.1.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään osittain tutkimatta ja hylätään muilta osin perusteettomana.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 302, 21.10.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

30 päivänä tammikuuta 2002

**asiassa T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**

**(Valtiontuet – Päätös, jolla tuki todetaan yhteismarkkinoille
soveltuvaksi – Kumoamiskanne – Tuensaajajyritys – Oikeus-
suojaintressi – Tutkimatta jättäminen)**

(2002/C 156/37)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl, kotipaikka Sesto Campano (Italia), edustajinaan asianajajat I. Van Bael ja F. Di Gianni, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Di Bucci, A. Abate ja G.B. Conte), jossa kantaja vaatii Nuove Industrie Molisane -nimiselle yhtiölle investoinnin toteuttamiseksi Sesto Campanossa (Molise, Italia) myönnetyn 29 176,69 miljoonan Italian liiran suuruisen valtiontuen hyväksymisestä 30.5.2000 tehdyn komission päätöksen SG(2000)D/103923 osittaista kumoamista, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras, J. Pirrung, A. W. H. Meij ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 30.1.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 302, 21.10.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

5 päivänä maaliskuuta 2002

**asiassa T-241/00, Azienda Agricola "Le Canne" Srl vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**

**(Maatalous – Yhteisön taloudellisen tuen vähentäminen –
Perusteluvollisuus)**

(2002/C 156/38)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-241/00, Azienda Agricola "Le Canne" Srl, kotipaikka Porto Viro (Italia), edustajinaan asianajajat G. Carraro, F. Mazzonetto ja G. Arendt, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. de March, L. Visaggio ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan 11.7.2000 tehdyn komission päätöksen C (2000) 1754, joka koskee kantajalle hanketta I/16/90/02 varten myönnetyn taloudellisen tuen vähentämistä, ja toisaalta velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvausta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 5.3.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission 11.7.2000 tekemä päätös C(2000) 1754 kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut välitömmenettäviä koskevat kulut mukaan lukien.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 9.12.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

17 päivänä huhtikuuta 2002

**asiassa T-325/00, Elke Sada vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Väliaikainen toimihenkilö – Työttömyyskor-
vaus – Kieltäytyminen)**

(2002/C 156/39)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-325/00, Elke Sada, Euroopan yhteisöjen komission entinen väliaikainen toimihenkilö, kotipaikka Besozzo (Italia), edustajanaan asianajaja H.-J. Rüber, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Berardis-Kayser ja M. B. Wägenbaur), jossa kantaja vaatii komission 20.12.1999 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla kantajalta evättiin oikeus Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 28 a artiklan mukaiseen työttömyyskorvaukseen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja M. P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 17.4.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 372, 23.12.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

20 päivänä maaliskuuta 2002

**asiassa T-355/00, DaimlerChrysler AG vastaan sisämarkki-
noiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)
(SMHV)⁽¹⁾**

**(Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki TELE AID – Ehdotto-
mat hylkäysperusteet – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan
1 kohdan b ja c alakohta)**

(2002/C 156/40)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-355/00, DaimlerChrysler AG, kotipaikka Stuttgart (Saksa), edustajanaan asianajaja S. Völker, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään A. von Mühlendahl ja D. Schennen), jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 12.9.2000 tekemästä päätöksestä (asia R 142/2000-3), joka koskee sanamerkin TELE AID rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 20.3.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 12.9.2000 tekemä päätös (asia R 142/2000-3) kumotaan siltä osin kuin se koskee seuraavia tavara- ja palvelulajeja:
 - sähkökäyttöiset ja elektroniset laitteet puheen tai tietojen siirtoon; kiinteät ja siirrettävät lähetys-, siirto-, kytkin- ja vastaanottolaitteet; tietojenkäsittelylaitteet ja niiden osat; navigointilaitteet, jotka kuuluvat luokkaan 9
 - tietoverkon ylläpito, joka kuuluu luokkaan 38
 - tietojen kerääminen, tallentaminen, muokkaaminen ja tulostaminen, jotka kuuluvat luokkaan 42.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan lisäksi korvaamaan puolet vastaajan oikeudenkäyntikuluista. Vastaaja vastaa toisesta puolesta oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 28, 27.1.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

23 päivänä lokakuuta 2002

**asiassa T-372/00, Mario Campolargo vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Palvelukseenottomenettely – Henkilöstösään-
töjen 29 artiklan 1 kohdan soveltaminen – Väliaikaisen
toimihenkilön palvelukseenottaminen Hallintotoimen pe-
ruuttaminen)**

(2002/C 156/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-372/00, Mario Campolargo, Euroopan yhteisöjen komission tilapäinen virkamies, kotipaikka Kraainem (Belgia), edustajanaan asianajaja C. Mourato, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall ja D. Waelbroeck), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim kumoaa komission 15.2.2000 tekemän päätöksen, jolla peruutettiin kantajan nimitys osastopäälliköksi pääosastoon DG/XIII/G/2, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja B. Vesterdorf, sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja; hallintovirkamies J. Plingers, on 23.4.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kumotaan komission 15.2.2000 tekemä päätös, jolla peruutettiin Campolargon nimitys osastopäälliköksi pääosastoon DG/XIII/G/2.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 45, 10.2.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

16 päivänä huhtikuuta 2002

**asiassa T-51/01, Joachim Fronia vastaan Euroopan yhteisö-
jen komissio⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Komission hallintorakenteiden uudelleenjär-
jestely – Entisen yksikön päällikön siirtäminen neuvonanta-
jan henkilökohtaiseen virkaan)**

(2002/C 156/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-51/01, Joachim Fronia, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Overijse (Belgia), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis ja V. Peere, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart), jossa kantaja vaatii niiden päätösten kumoamista, joilla kantajan ei annettu jatkaa virkaatekevänä yksikön päällikkönä komission hallintorakenteiden uudelleenjärjestelyn aikana vaan hänet siirrettiin neuvonantajan henkilökohtaiseen virkaan, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja; hallintovirkamies J. Plingers, on antanut 16.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 186, 30.6.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

22 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-143/93, K. Schumacher vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Tuottajat, jotka ovat tehneet kaupan pitämisestä luopumista tai tuotantosuunnan muuttamista koskevan sitoumuksen – Kantajan oikeudenomistajat eivät jatka oikeudenkäyntiä – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2002/C 156/43)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-143/93, K. Schumacher, kotipaikka Kiel (Saksa), edustajinaan asianajajat C. Paulsen ja P. Paulsen, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään A. Brautigam ja A.-M. Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehenään D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe ja M. Núñez-Müller), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta vahingosta, joka hänelle on aiheutunut siitä syystä, että hän ei ole voinut myydä maitoa asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on täydennettynä 16.5.1984 annetulla komission asetuksella N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), soveltamisen vuoksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on 22.3.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Lausunnon antaminen käsiteltävässä asiassa raukeaa.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 146, 5.6.1991.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

24 päivänä tammikuuta 2002

asiassa T-38/95 DEP, Groupe Origny SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen)

(2002/C 156/44)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-38/95 DEP, Groupe Origny SA, kotipaikka Pariisi (Ranska), edustajanaan asianajaja X. de Roux, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Lyal), jossa kantaja vaatii niiden oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista, jotka vastaajan on korvattava kantajalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ja T-104/95, Cimenteries CBR ym. v. komissio, 15.3.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. II-491) johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh ja J. Azizi, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies B. Pastor, on antanut 24.1.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Kantajalle asiassa T-38/95 korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi vahvistetaan 106 714,31 euroa (700 000 FRF).

⁽¹⁾ EYVL C 119, 13.5.1995.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

10 päivänä tammikuuta 2002

asiassa T-80/97 DEP, Starway SA vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen)

(2002/C 156/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-80/97 DEP, Starway SA, kotipaikka Luynes (Ranska), edustajinaan asianajajat J.-F. Bellis ja P. De Baere, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään A. Tanca ja S. Marquardt), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz ja S. Meany), jossa vaaditaan niiden oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista, jotka vastaajan on korvattava kantajalle asiassa T-80/97, Starway vastaan neuvosto, 26.9.2000 annetun tuomion (Kok. 2000, s. II-3099) johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh ja J. Azizi, kirjaaja: H. Jung, on 10.1.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Niiden oikeudenkäyntikulujen kokonaismääräksi, jotka neuvoston on korvattava kantajalle, vahvistetaan 58 031,87 euroa.

⁽¹⁾ EYVL C 212, 12.7.1997.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

9 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa T-353/99, N.V. Calberson Belgium vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Turkista peräisin olevien televisioiden tuonti – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2002/C 156/46)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Asiassa T-353/99, N.V. Calberson Belgium, edustajanaan asianajaja L. Gheysen, prosessiosoite Luxemburgissa, jota tukee

Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään A. Fierstra ja J. van Bakel), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään R. Tricot ja J. Stuyck), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 19.7.1999 tekemät päätökset C(1999) 2140 lopull. (REC 8/98) ja C(1999) 2143 lopull. (REC 9/98), jossa todetaan, että kantajalta oli jälkitullauksin kannettava tuontitullia Turkista peräisin olevista televisiolaitteista ja jossa kieltäydettiin peruuttamasta näitä tulleja, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: H. Jung, on 9.4.2002 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Lausunnon antaminen nyt käsiteltävänä olevasta kanteesta raukeaa.*

2) *Komissio vastaa oikeudenkäyntikuluista kokonaisuudessaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

14 päivänä tammikuuta 2002

asiassa T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE) vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Direktiivi 2000/84/EY – Kesäaika – Asiavaltuus – Yhdistys – Tutkimatta jättäminen)

(2002/C 156/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE), aiemmin Association contre l'heure d'été (ACHE), kotipaikka Marly-le-Roy (Ranska), edustajanaan asianajaja C. Lepage, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään C. Pennera ja M. Gómez-Leal) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään A. Lopes Sabino), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan kesäaikasäännöksistä 19 päivänä tammikuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/84/EY (EYVL L 31, s. 21), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos sekä tuomarit J. Pirrung ja A. W. H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 14.1.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 173, 16.6.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

20 päivänä joulukuuta 2001

**asiassa T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio**

(Välitoimimenettely – Kilpailu – Oikeus tutustua toimielimen sisäisiin asiakirjoihin – Tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys – Intressivertailu)

(2002/C 156/48)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse AG, kotipaikka Wien (Itävalta), edustajanaan asianajajat M. Klusmann, F. Wiemer ja A. Reidlinger, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään S. Rating), jossa kantaja vaatii ensisijaisesti 9.8.2001 tehdyn päätöksen COMP/D-1/36.571 täytäntöönpanon lykkäämistä ja toissijaisesti sitä, että komissio velvoitetaan olemaan välittämättä 10.9.1999 päivättyä väitetiedoksiantoa sekä 21.11.1999 päivättyä täydentävää väitetiedoksiantoa asiassa COMP/36.751 Freiheitliche Partei Österreichille (Itävallan vapauspuolue), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 20.12.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

20 päivänä joulukuuta 2001

**asiassa T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio**

(Välitoimimenettely – Kilpailu – Oikeus tutustua toimielimen sisäisiin asiakirjoihin – Tutkittavaksi ottaminen – Kiireellisyys – Intressivertailu)

(2002/C 156/49)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, kotipaikka Wien (Itävalta), edustajanaan asianajaja H. J. Niemeyer, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään S. Rating), jossa kantaja vaatii ensisijaisesti 25.7.2001 tehdyn päätöksen COMP/D-1/36.571 täytäntöönpanon lykkäämistä ja toissijaisesti sitä, että komissio velvoitetaan olemaan välittämättä 10.9.1999 päivättyä väitetiedoksiantoa sekä 21.11.1999 päivättyä täydentävää väitetiedoksiantoa asiassa COMP/36.751 Freiheitliche Partei Österreichille (Itävallan vapauspuolue), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 20.12.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

21 päivänä maaliskuuta 2002

**asiassa T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio (¹)**

(Kumoamiskanne – Määräajat – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2002/C 156/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS, kotipaikka Grasse (Ranska), edustajanaan asianajaja J.-F. Pupel, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään A. Bordes),

jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 2.7.2001 tehdyn komission päätöksen K(2001) 1380, jolla poistettiin taloudellinen tuki, joka oli aikaisemmin myönnetty kantajalle Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosastosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: H. Jung, on antanut 21.3.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja veloitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 317, 10.11.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

11 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-3/02, Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH ym.
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

*(Yrityskeskittymien valvonta – Laiminlyöntikanne – Kannan
määrittely – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puut-
tuminen)*

(2002/C 156/51)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-3/02, Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH, kotipaikka Innsbruck (Itävalta), J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, kotipaikka Linz (Itävalta), Styria Medien AG, kotipaikka Graz (Itävalta), Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, kotipaikka Bregenz (Itävalta), Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, kotipaikka Schwarzach (Itävalta), "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH, kotipaikka Wien (Itävalta), "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG, kotipaikka Salzburg (Itävalta), edustajanaan asianajaja M. Krüger, Linz, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Wiedner), jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että vastaaja on laiminlyönyt veloitteensa, koska se on lainvastaisesti jättänyt tekemättä päätöksen erään yrityskeskittymän soveltuvuudesta yhteismarkkinoille, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: H. Jung, on antanut 11.3.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

18 päivänä maaliskuuta 2002

asiassa T-21/02 R, Giuseppe Atzeni ym. vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio

*(Välitoimimennettely – Valtiontuki – Kanteen nostamisen
määräaika – Kanteen tutkittavaksi ottaminen)*

(2002/C 156/52)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-21/02 R, Giuseppe Atzeni, kotipaikka Sardinia (Italia), ja 77 muuta, edustajinaan asianajajat G. Dore ja F. Ciulli, vastaan Euroopan yhteisöjen neuvosto (asiamiehenään D. Triantafyllou), jossa on vaadittu Sardinian alueen (Italia) maatalousalalla myöntämistä tuista 16 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/612/EY (EYVL L 248, s. 27) täytäntöönpanon lykkäämistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta presidentti on antanut 18.3.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistu-
tuin tiedonantoja Classen Holding KG:n 14.3.2002 sisä-
markkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama
kanne**

(Asia T-71/02)

(2002/C 156/53)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Classen Holding KG on nostanut 14.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustaja on Stephan von Petersdorff-Campen, Rospatt Osten Pross Rechtsanwälte, Düsseldorf (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa viraston toisen valituslautakunnan 14.12.2001 tekemän päätöksen (asia R 0810/1999-2), jonka kirjattu tiedoksiantokirje vastaanotettiin 14.1.2002
- velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	International Paper Company
Kyseessä oleva tavaramerkki:	sanamerkki BECKETT EXPRESSION – hakemus nro 93880 tiettyjä luokkaan 16 kuuluvia tavaroita varten
Väitteen perustana olevan tavaramerkin tai merkin haltija:	Classen Holding KG
Väitteen perustana oleva tavaramerkki tai merkki:	sanamerkki Expression tiettyjä luokkaan 16 kuuluvia tavaroita varten
Väiteosaston päätös:	väitteen hylkääminen
Valituslautakunnan päätös:	valitus jätetään tutkimatta ja menetetyt määräajat palauttamista koskeva pyyntö hylätään
Kanneperusteet:	neuvoston asetuksen N:o 40/94 78 artiklan virheellinen tulkinta – kantajan oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden rikkominen

Tetra Laval B.V:n 19.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-80/02)

(2002/C 156/54)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Tetra Laval B.V. on nostanut 19.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Alexandre Vandencastele ja Denis Waelbroeck, asianajotoimisto Liedekerke Siméon Wessing Houthoff, Andreas Weithrecht, asianajotoimisto Latham & Watkins, ja Sven Völcker, asianajotoimisto Wilmer Cutler & Pickering, Bryssel, Belgia.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen kokonaisuudessaan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevan asian kantaja toimii erityisesti kartonkipakkausten alalla. Se suunnitteli yrityskeskittymää toisen yhtiön eli Sidelin kanssa, joka toimii lähinnä (polyesteri)pakkauslaitteiden alalla. Komissio totesi kyseisen yrityskeskittymän yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja ETA-sopimuksen vastaiseksi. Kantaja on nostanut kanteen, jossa vaaditaan kyseisen päätöksen kumoamista (asia T-5/02; tiedonanto julkaistu EYVL C 68, s. 19).

Kantaja riitauttaa käsiteltävänä olevassa asiassa komission päätöksen, jolla se on veloitettu myymään Sidel toimenpiteenä tehokkaiden kilpailuolosuhteiden palauttamiseksi neuvoston asetuksen N:o 4064/89⁽¹⁾ (yrityskeskittymien valvonnasta annettu asetus) 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Kantaja väittää ensinnäkin, että kanteen kohteena asetuksella ei ole perustaa, koska se on sellaisen aikaisemman päätöksen välitön seuraus, jolla yrityskeskittymä on todettu yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Koska aikaisempi päätös on itsessään pätemätön, se ei voi toimia perustana päätökselle, joka on tämän kanteen kohteena. Kantaja viittaa tältä osin niihin perusteisiin ja perusteluihin, jotka se on esittänyt asiassa T-5/02 nostamassaan kanteessa.

Kantaja toteaa lisäksi, että yrityskeskittymien valvonnasta annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohtaa, joka on kanteen kohteena olevan päätöksen oikeudellinen perusta, voidaan soveltaa vain silloin, kun yrityskeskittymä on pantu täytäntöön. Kantaja huomauttaa kuitenkin, että kyseessä olevaa yrityskeskittymää ei ole pantu millään tavalla täytäntöön.

Kolmanneksi kantaja väittää, että luovutusta koskevat menettelysäännökset ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa. Kantajan mukaan kyseiset menettelysäännökset ovat suhteettomia ja ylittävät sen toimivallan, joka komissiolla yrityskeskittymien valvonnasta annetun asetuksen 8 artiklan 4 kohdan mukaan on.

Kantaja väittää lopuksi, että komissio on jättänyt kunnioittamatta kantajan prosessuaalisia oikeuksia, koska komissio ei kunnioittanut kantajan oikeutta tulla kuulluksi ja tukeutui tietoihin, joita ei ollut toimitettu kantajalle.

(1) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1).

Check Point Software Limitedin 20.3.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-89/02)

(2002/C 156/55)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Check Point Software Limited on nostanut 20.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on solicitor Graham Farrington, Reading (Yhdistynyt Kuningaskunta).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen valituslautakunnan 7.1.2002 tekemän päätöksen
- määrää vastaajan palauttamaan tutkimusosastolleen uudelleen käsiteltäväksi hakemuksen, joka koskee yhteisön tavaramerkkiä N:o 1744168 (SECURECLIENT)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset argumentit

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki: SECURECLIENT

Tavara tai palvelu: luokkaan 9 kuuluvat tietokoneohjelmistot, jotka suojaavat järjestelmiä luvattomalta käytöltä

Valituslautakunnan käsiteltäväksi saatettu päätös: tutkijan päätös rekisteröinnin hylkäämisestä

Kanneperusteet: asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan virheellinen soveltaminen

Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG:n 28.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-91/02)

(2002/C 156/56)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG on nostanut 28.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina on asianajaja D. O. Reich, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 14.1.2001 tehdyn komission päätöksen, joka koskee Saksan Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG:lle myöntämää valtiontukea;
- velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja johtaa vastuunalaisena yhtiökumppanina 1997 perustetun yhtiön Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG yrityksiä. Kyseinen yhtiö perusti vuonna 1998 sahan Wismaariin. Komissio on katsonut kanteen kohteena olevassa päätöksessään, että Saksan liittotasavallan kantajalle sahan rakentamiseen ja laajentamiseen myöntämä valtiontuki ei sovellu yhteismarkkinoille.

Kantaja väittää, että takaus, joka on yli 15,21 miljoonaa euroa, sisältää 0,5 prosentin tukiosuuden, jota on pidettävä niin kutsuttuna vähämerkityksisenä tukena, mistä syystä komissio ei voi tehdä peruuttamispäätöstä asiassa. Komissio on näin ollen soveltanut virheellisellä tavalla EY 87 artiklaa, koska se ei ole ottanut huomioon asetusta (EY) N:o 69/2001⁽¹⁾ tai tiedonannon vähämerkityksisestä tuesta.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio on soveltanut virheellisellä tavalla EY 87 ja EY 88 artiklaa sekä Saksan Investitionszulagengesetzia. Vuoden 1997 Investitionszulagengesetzissä säädetään verotuksellisen investointilisän myöntämisestä sellaisten laitteiden ja rakennusten aikaansaamiseksi, jotka sijoitetaan uusiin osavaltioihin, ja komissio on antanut laille hyväksyntänsä kokonaisuudessaan. Laissa asetetut edellytykset ovat täyttyneet, mistä syystä kantajalle myönnetty investointilisa on ollut säännösten mukainen. Komission päätös, jonka mukaan kantajalle myönnettävä investointilisa saisi olla enintään 10 prosenttia, on näin ollen laiton.

Kantaja huomauttaa lisäksi, että päätös on vastoin venire contra factum proprium -kieltoa sekä yhteisön oikeuden mukaista luottamuksensuojan periaatetta. Komissio on lisäksi laittomasti jättänyt huomioon ottamatta tosiasiallisen tukintensiteetin ja rikkonut asetusta (EY) N:o 659/1999⁽²⁾. Komissio on myös pitänyt muodollisesti ja aineellisesti virheellisellä tavalla Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG:tä suuryrityksenä ja rikkonut tässä yhteydessä EY 87, EY 88 ja EY 253 artiklaa.

(1) Komission asetusta (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, s. 30).

(2) Neuvoston asetusta (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, s. 1).

Hugo Boss AG:n 27.3.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-94/02)

(2002/C 156/57)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Hugo Boss AG on nostanut 27.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on Emmanuel Baud, Pariisi.

Valituslautakunnassa asianosaisena oli myös Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A. Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa neljännen valituslautakunnan 12.12.2001 tekemän päätöksen N:o R0053/2001-4
- määrää, että jäätelöä koskeva yhteisön tavaramerkkihakemus N:o 331462 (BOSS) hylätään
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A.

Kyseessä oleva yhteisön sanamerkki "BOSS" tiettyjä luokkiin 29, 30, 31, 32 ja 33 kuuluvia tavaroita varten

Tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, joka puolustaa oikeuttaan tekemällä väitteen väitemenettelyssä: Hugo Boss AG

Tavaramerkki tai merkki, jota puolustetaan tekemällä väite väitemenettelyssä: sanamerkin "BOSS" saksalainen rekisteröinti tiettyjä luokkiin 3, 9, 14, 18, 24 ja 25 kuuluvia tavaroita varten sekä kyseisen sanamerkin vastaava kansainvälinen rekisteröinti; sanamerkin "BOSS" kansainvälinen rekisteröinti tiettyjä luokkiin 29, 30, 31, 32 ja 33 kuuluvia tavaroita varten, sekä sanamerkin "BOSS HUGO BOSS" kansainvälinen rekisteröinti viimeksi mainittuja tavaroita varten

Väiteosaston päätös: väite on hylätty

Valituslautakunnan päätös: Hugo Boss AG:n valitus on hylätty

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 5 kohdan rikkominen. ⁽¹⁾Kantajan mukaan tavaramerkki on haitaksi aikaisemman tavaramerkin maineelle, minkä lisäksi Delta käyttää tavaramerkkiä epäoikeudenmukaisesti hyväkseen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

Ineos NV:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-99/02)

(2002/C 156/58)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ineos NV on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Julian Ellison, QC Mark Clough ja Matthew Hall asianajotoimistosta Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla komission päätöksen asiassa COMP/M.2389–Shell/DEA kokonaisuudessaan ja/tai siltä osin kuin se koskee kaupallisen etyleenin tuotannon markkinoita, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja on kaupallisen etyleenin ostaja ARG+ -putkiverkostossa Belgiassa, Alankomaissa ja läntisessä Saksassa.

Kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöstä, jossa todetaan liiketoimi, jossa Deutsche Shell GmbH hankkisi yksinomaisen määräysvallan DEA Mineraloel AG:stä, tietyin ehdoin yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja yhteensopivaksi ETA-sopimuksen kanssa. Ehdot olivat tarpeen, sillä liiketoimi oli kilpailun kannalta huomattavan merkityksellinen ARG+:n kaupallisen etyleenin markkinoilla. Syntyi vaara, että Shell/DEA ja BP/Veba Oel (asia COMP/M.2533–BP/E.ON ⁽¹⁾) olisivat yhdessä saaneet määrävän markkina-aseman. Komissio käsitteli asioita samalla tavoin.

Kantajan mukaan komissio teki ilmeisiä arviointivirheitä ja oikeudellisia virheitä katsoessaan, että sitoumukset riittävät poistamaan mainitun merkityksen kilpailun kannalta, minkä seurauksena komissio on rikkonut sulautumisasetuksen 2 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 2 kohtaa.

Nyt riidanalaisessa päätöksessä komissio velvoitti Shellin ja DEA:n sallimaan etyleenintuottajien tiettyyn määrään asti päästä Shellin terminaalilaitteistoille. Tämä velvoittaminen perustuu kantajan mukaan arviointivirheeseen. Kantaja väittää velvoitteen olevan epäselvä niiden määrien osalta, joille pääsy pitäisi myöntää. Tämän seurauksena kyseinen toimenpide voidaan vesittää, jos pääsy sallitaan määrille, joiden ei kantajan mielestä pitäisi päästä hyötymään siitä. Toimenpide on niin ikään ajallisesti rajoitettu, jolloin sen voimassaolon lakkaamisen jälkeinen tilanne on sama kuin alun perin. Lisäksi kantaja väittää, että se etyleenin määrä, joka voidaan tällä tavoin saattaa ARG+ -markkinoille, on riittämätön korjaamaan toimesta aiheutuneita kilpailunrajoituksia.

Komissio teki myös oikeudellisen virheen, koska markkinoilla ei ole suojaa ulkopuolisia varten ennen kuin asioissa Shell/DEA ja BP/E.ON määrätty toimenpiteet toteutetaan. Kummassakin asiassa määrätty toimenpide ovat tehokkaita vain, jos toimenpiteet myös toisessa asiassa toteutetaan. Shell/DEA:lle määrätty toimenpide toteutetaan kuitenkin aikaisintaan 1.1.2003. Siksi yhdessä saatu määrävä markkina-asema on kantajan mukaan rajoittamaton siihen asti, kun kaikki määrätty toimenpiteet on toteutettu. Siihen saakka riidanalainen päätös ei anna minkäänlaista väliaikaista suojaa ulkopuolisille.

Kantaja väittää lisäksi, että komission arviointivirheet ja oikeudellinen virhe, jotka koskevat asiassa BP/E.ON määrättyä toimenpidettä, on toinen peruste nyt riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi, koska molemmat tapaukset liittyvät niin läheisesti toisiinsa. Asiassa BP/E.ON komissio katsoi, että sitoumuksella vähentää BP:n ja Veba Oelin yhteistä osakeomistusta kahdella kolmesta osakkeella saavutettaisiin vapaa pääsy kohtuullisin hinnoin ARG-putkiverkoston käytöstä.

Kantaja toteaa, että asiassa BP/E.ON määrätyn toimenpiteen avulla ei voida valvoa sitä, miten tulevat osakkeenomistajat käyttäytyvät yhtiön tulevaisuuden strategian osalta, ja että siksi ei voida taata, että kyseinen toimenpide järjestäisi ARG-putkiverkoston uudelleen yleiseksi kuljetustavaksi. Kantaja huomauttaa lisäksi, että osakkeen siirto vaatii kaikkien muiden osakkeenomistajien yksimielisen suostumuksen, mikä muodostaa määrätyn toimenpiteen osalta epävarmuustekijän. Kantaja väittää komission myös tehneen oikeudellisen virheen, koska määrätty toimenpide ei tarjoa väliaikaista ratkaisua ongelmaan, joka koskee putkiverkoston pääsyn epäämistä ja korkeita kuljetusmaksuja ennen osakkeista luopumista.

Kantajan mukaan asiassa Shell/DEA määrätty toimenpide jää tehottomaksi, ellei tähän ongelmaan perehdytä. Kantajan mielestä BP/E.ONin sitoumus olla käyttämättä äänioikeuttaan estääkseen erityiset päätöslauselmat luopumisen kohteena olevien osakkeiden myynnin aikana on riittämätön ja jättää epäselväksi sen, mitä tapahtuu moninaisissa tilanteissa. Kantaja väittää tämän vuoksi, ettei sitoumus tarjoa väliaikaista ratkaisua.

(¹) Komission kyseisessä asiassa tutkimassa liiketoimessa BP yhdessä E.ONin kanssa aikoi hankkia yhteisen määräysvallan Veba Oelistä. Tämä kantaja vaatii asiassa T-101/02 kumottavaksi niin ikään päätöstä asiassa COMP/M.2533-BP/E.ON.

EVC International N.V.:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-100/02)

(2002/C 156/59)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

EVC International N.V. on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Julian Ellison, QC Mark Clough ja Matthew Hall asianajotoimistosta Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla komission päätöksen asiassa COMP/M.2389-Shell/DEA kokonaisuudessaan ja/tai siltä osin kuin se koskee kaupallisen etyleenin tuotannon markkinoita, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja on kaupallisen etyleenin ostaja ARG+ -putkiverkoston ulkopuolella.

Kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöstä, jossa todetaan liiketoimi, jossa Deutsche Shell GmbH hankkisi yksinomaisen määräysvallan DEA Mineraloel AG:stä, tietyin ehdoin yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja yhteensopivaksi ETA-sopimuksen kanssa. Ehdot olivat tarpeen, sillä liiketoimi oli kilpailun kannalta huomattavan merkityksellinen ARG+:n kaupallisen etyleenin markkinoilla. Syntyi vaara, että Shell/DEA ja BP/Veba Oel (asia COMP/M.2533-BP/E.ON⁽¹⁾) olisivat yhdessä saaneet määrävän markkina-aseman.

Kantajan mukaan tällä päätöksellä on merkittävä vaikutus ARG+:n kaupallisen etyleenin markkinoilla. Näiden markkinoiden sekä ARG+:n ulkopuolisten kaupallisen etyleenin markkinoiden, joilla kantaja toimii, välillä on selvä hintakytös.

Tässä asiassa esitetyt oikeudelliset perusteet ja perustelut ovat samat kuin asiassa T-99/02.

(¹) Komission kyseisessä asiassa tutkimassa liiketoimessa BP aikoi yhdessä E.ONin kanssa hankkia yhteisen määräysvallan Veba Oelistä. Tämä kantaja vaatii asiassa T-102/02 kumottavaksi niin ikään päätöstä asiassa COMP/M.2533-BP/E.ON.

Ineos NV:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-101/02)

(2002/C 156/60)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ineos NV on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Julian Ellison, QC Mark Clough ja Matthew Hall asianajotoimistosta Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla komission päätöksen asiassa COMP/M.2533–BP/E.ON kokonaisuudessaan ja/tai siltä osin kuin se koskee kaupallisen etyleenin tuotannon markkinoita, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja on kaupallisen etyleenin ostaja ARG+ -putkiverkostossa Belgiassa, Alankomaissa ja läntisessä Saksassa.

Kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöstä, jossa todetaan liiketoimi, jossa BP yhdessä E.ON:n kanssa hankkisi yhteisen määräysvallan Veba Oelistä, tietyin ehdoin yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja yhteensopivaksi ETA-sopimuksen kanssa. Ehdot olivat tarpeen, sillä liiketoimi on kilpailun kannalta huomattavan merkityksellinen ARG+:n kaupallisen etyleenin markkinoilla. Syntyi vaara, että BP/Veba Oel ja Shell/DEA (asia COMP/M.2389–Shell/DEA⁽¹⁾) olisivat yhdessä saaneet määrävän markkina-aseman.

Päätös asiassa BP/E.ON liittyy läheisesti päätökseen asiassa Shell/DEA. Näitä asioita käsiteltiin samalla tavoin, ja kummasakin määrätty toimenpiteet ovat tehokkaita vain, jos toimenpiteet myös toisessa asiassa toteutetaan. Tämän vuoksi kantaja esittää samat väitteet ja perusteet kuin asiassa T-99/02.

⁽¹⁾ Komission kyseisessä asiassa tutkimassa liiketoimessa Deutsche Shell aikoi hankkia yksinomaisen määräysvallan yrityksestä DEA Mineraloel. Tämä kantaja vaatii asiassa T-99/02 kumottavaksi niin ikään päätöstä asiassa COMP/M.2389–Shell/DEA.

EVC International N.V.:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-102/02)

(2002/C 156/61)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

EVC International N.V. on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Julian Ellison, QC Mark Clough ja Matthew Hall asianajotoimistosta Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla komission päätöksen asiassa COMP/M.2533–BP/E.ON kokonaisuudessaan ja/tai siltä osin kuin se koskee kaupallisen etyleenin tuotannon markkinoita, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja on kaupallisen etyleenin ostaja ARG+ -putkiverkoston ulkopuolella.

Kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöstä, jossa todetaan liiketoimi, jossa BP yhdessä E.ON:n kanssa hankkisi yhteisen määräysvallan Veba Oelistä, tietyin ehdoin yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja yhteensopivaksi ETA-sopimuksen kanssa. Ehdot olivat tarpeen, sillä liiketoimi on kilpailun kannalta huomattavan merkityksellinen ARG+:n kaupallisen etyleenin markkinoilla. Syntyi vaara, että BP/Veba Oel ja Shell/DEA (asia COMP/M.2389–Shell/DEA⁽¹⁾) olisivat yhdessä saaneet määrävän markkina-aseman.

Päätös asiassa BP/E.ON liittyy läheisesti päätökseen asiassa Shell/DEA. Näitä asioita käsiteltiin samalla tavoin, ja kummasakin määrätty toimenpiteet ovat tehokkaita vain, jos toimenpiteet myös toisessa asiassa toteutetaan. Tämän vuoksi kantaja

esittää samat oikeudelliset perustelut ja perusteet kuin asiassa T-100/02, jotka taas ovat samat kuin asiassa T-99/02 esitetyt.

(¹) Komission kyseisessä asiassa tutkimassa liiketoimessa Deutsche Shell aikoi hankkia yksinomaisen määräysvallan yrityksestä DEA Mineraloel. Tämä kantaja vaatii asiassa T-100/02 kumottavaksi niin ikään päätöstä asiassa COMP/M.2389–Shell/DEA.

Ineos Phenol GmbH & Co KG:n 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-103/02)

(2002/C 156/62)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Ineos Phenol GmbH & Co KG on nostanut 5.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Julian Ellison, QC Mark Clough ja Matthew Hall asianajotoimistosta Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan nojalla komission päätöksen asiassa COMP/M.2533–BP/E.ON siltä osin kuin päätös koskee implisiittisesti kaupallisen kumeenin tuotannon markkinoita, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on kumeeni-nimisen petrokemian tuotteen merkittävä ostaja BP:ltä ja Veba Oel AG:ltä.

Kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöstä, jossa todetaan liiketoimi, jossa BP yhdessä E.ON:n kanssa hankkisi yhteisen määräysvallan Veba Oelistä, tietyin ehdoin yhteismarkkinoille soveltuvaksi ja yhteensopivaksi ETA-sopimuksen kanssa. Kanteen perusteet liittyvät siihen, ettei komissio ole päätöksessään tarkastellut BP:n ja Veba Oelin yhdistymisen esiin nostamia kilpailua koskevia kysymyksiä siltä osin kuin on kyse näiden kaupallisesta kumeenituotannosta.

Riidanalainen päätös sisältää kantajan mukaan useita arviointivirheitä ja oikeudellisia virheitä. Ensinnäkin komissio teki virheen katsoessaan, ettei kumeenin kaupallinen toimittaminen eräälle kantajan tuotantolaitoksista muodosta erillisiä kauppamarkkinoita. Toiseksi komissio ei tarkastellut sitä, syntyikö näille markkinoille määräävä markkina-asema, eikä katsonut, että määräävä markkina-asema oli syntynyt. Vaihtoehtoisesti komissio jätti määrittelemättä kumeenin myynnin laajemmat asiassa merkitykselliset markkinat eikä eritellyt määräävän markkina-aseman syntyä tällaisilla markkinoilla.

Kantaja vetoaa niin ikään olennaisen menettelymääräyksen rikkomiseen, valtuuksien väärinkäyttöön ja hyvän hallintotavan periaatteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt pyytää ulkopuolisilta tietoja BP:n ja Veba Oelin kumeeninmyynnistä.

Kantaja väittää vielä lopuksi, että riidanalaisen päätöksen perustelut olivat puutteelliset, koska komissio ei ole eritellyt BP:n ja Veba Oelin kaupallisen kumeenin myyntiä eikä perehtynyt kanteessa esiin nostettuihin kysymyksiin.

SFT Gondrand Frèresin 8.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-104/02)

(2002/C 156/63)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

SFT Gondrand Frères, kotipaikka Pariisi (Ranska) on nostanut 8.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Mireille Famchon, prosessiosoite Luxembourgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 14.1.2002 tehdyn päätöksen (REM 06/01) ja peruuttaa SFT Gondrand Frèresille määrätyn polkumyynnittullin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on hyväksytty tulliasiamies. Vuonna 1997 se on saattanut kulutukseen kolme lastia Puolasta peräisin olevaa virtsa-ainetta (ureaa) ja ammoniumnitraatin liuosseosta. Tulli-ilmoitusten antamisen yhteydessä kantaja on pyytänyt vapautusta polkumyynnittullista, jota sovelletaan tämän tuotteen tuonteihin, kun se on peräisin Puolasta. Tarkastuksen johdosta Ranskan tullihallinto on katsonut, että polkumyynnittullia olisi pitänyt soveltaa ja se on vaatinut kantajalta tullivelan maksamista.

Tämän jälkeen kantaja on vaatinut polkumyynnittullien ja vastaavan ALV:n peruuttamista. Ranskan viranomaiset ovat lähettäneet tämän vaatimukseen komissiolle, joka on kieltäytynyt peruuttamasta polkumyynnittulleja. Käsiteltävässä asiassa kantaja riitauttaa tämän viimeksi mainitun päätöksen.

Kantajan toteaa, että asetuksen N:o 3319/94⁽¹⁾ mukaisten polkumyynnittullien maksamiseen ei ole perustetta. Kantajan mukaan puolalainen yhtiö Zakłady Azotowe Pulawy on laskuttanut kauppatavarasta suoraan ranskalaista yhtiötä Evertradea. Kauppatavaran hinta oli lisäksi korkeampi kuin vähimmäistuontihinta. Tässä tapauksessa riidanalaisiin tuonteihin kohdistuva polkumyynnittullien maksamisvelvollisuus on kantajan mukaan perusteeton.

Kantaja väittää lisäksi, että tullien peruuttaminen on käsiteltävässä asiassa perusteltua, kun otetaan huomioon erityiset seikat. Kantajan mukaan tarkoituksena on estää polkumyynitoimenpiteiden kiertäminen perustamalla tuontikanavia, joihin kuuluu kolmansissa maissa sijaitsevien välitysyhtiöiden käyttäminen. Tämä tarkoitus on täyttynyt, koska puolalaisen viejän ensimmäinen ostaja oli ranskalainen yhtiö. Lisäksi kyseessä oleva asetus on omiaan aiheuttamaan tulkintavaikkeitä. Kantajan mukaan Ranskan viranomaiset olivat tulkinneet sitä samalla tavalla kuin kantaja. Se lisää vielä, että laiminlyönti on puhtaasti muodollinen ja sillä ei ole ollut todellisia vaikutuksia tullijärjestelmän asianmukaiseen toimintaan.

Kantaja toteaa lopuksi, että sitä ei voida arvostella mistään toimenpiteestä ja että se ei ole syyllistynyt ilmeiseen huolimattomuuteen.

- (¹) Lopullisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta Bulgariasta ja Puolasta peräisin olevan tästä tullista vapauttamattomien yhtiöiden viemän virtsa-aineen (urean) ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olleiden määrien lopullisesta kantamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3319/94 (EYVL L 350, 31.12.1994, s. 20).

Grupo El Prado-Cervera S.L.:n 15.4.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-117/02)

(2002/C 156/64)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Grupo El Prado-Cervera S.L., Valencia (Espanja) on 15.4.2002 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Patricia Koch Moreno.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 12.2.2002 tekemä päätös, jolla oli hylätty yhteisön tavaramerkkihakemusta nro 1.021.229 CHUFAPIT luokissa 29 ja 31 sillä perusteella, että päätös on pätemätön
- toteaa, että edellä mainitun tavaramerkkihakemuksen kohteena ollut merkki saattaa sekoittaa espanjalaiseen merkkiin nro 1.778.419 CHUFI, joka suojaa tuotteita luokassa 29, ja espanjalaiseen kuvalliseen merkkiin nro 2.063.328 CHUFI, joka suojaa tuotteita luokassa 31
- toteaa, että tavaramerkkihakemus nro 1.021.229 CHUFAPIT on hylättävä luokissa 29 ja 31
- velvoittaa vastaajan ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston yhdessä tai erikseen korvaamaan kantajalle oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	D.J. Debuschewits
Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:	CHUFAFIT – hakemusnumero 1021229 – rekisteröintiä haettu luokkien 29 ja 31 tuotteiden osalta
Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan:	Kantajana oleva yhtiö
Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä vedotaan:	Espanjassa rekisteröity tavaramerkki CHUFI, joka suojaa luokan 29 tuotteita ja yhdistetty kuva- ja sanamerkki CHUFI, joka suojaa luokan 31 tuotteita.
Väiteosaston päätös:	Väite hylätään.
Valituslautakunnan päätös:	Väiteosaston päätöksestä tehty valitus hylätään.
Kanneperusteet:	Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o (EY) 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen.

Sunrider Corporationin 17.4.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-124/02)

(2002/C 156/65)

(Oikeudenkäyntikieli määritetään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan nojalla Kieli, jolla kanne on laadittu: saksa)

Sunrider Corporation, Torrance (USA), on nostanut 17.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuintessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Axel Kockläuner. Lisäksi osapuolena menettelyssä valituslautakunnassa oli Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn, Bremen (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 17.1.2002 tehdyn toisen valituslautakunnan päätöksen asiassa R 368/2000-2 siltä osin kuin kantaja velvoitettiin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluis- taan väite- ja valitusmenettelyssä ja siltä osin kuin valitusmaksun palauttamista ei määrätty, ja
- velvoittaa vastaajana olevan viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja haki sisämarkkinoiden harmonisointivirastolta sanamerkkiä "VITATASTE" luokkiin 5 ja 29 kuuluville tavaroille (hakemus nro 156463). Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn teki väitteen hakemusta vastaan. Väite nojautui saksalasiin tavaramerkkeihin "VITAKRAFT" ja "VITA" luokkaan 5 kuuluville tavaroille.

Väitteentekijän kanssa tehdyn epävirallisen sopimuksen perusteella kantaja rajoitti tavarankuvausta jättämällä pois joitakin haettuja luokkaan 5 kuuluvia tavaroita. Väitteentekijä perui myöhemmin väitteensä, mutta vaati päätöstä oikeudenkäyntikulusta.

Väiteosasto teki päätöksen, jonka mukaan kantajan oli vastattava väitemenettelyn kuluista. Valituslautakunta kumosi tämän päätöksen ja velvoitti kunkin osapuolen vastaamaan omista kuluistaan väite- ja valitusmenettelyssä.

Kantaja vastustaa valituslautakunnan päätöstä ja väittää, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94⁽¹⁾ 81 artiklan 3 kohdan sijasta on sovellettava 81 artiklan 4 kohtaa. Kantajan mukaan vastaaja on lisäksi jättänyt huomiotta, että täytäntöönpanoasetuksen⁽²⁾ säännössä 51 tarkoitettut edellytykset olivat olemassa, joten valituslautakunnan olisi pitänyt määrätä valitusmaksu palautettavaksi. Valituslautakunta on kantajan mielestä myös rikkonut perusteluvollisuuttaan vastaan.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Pravir Kumar Chawdryn 18.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-133/02)

(2002/C 156/66)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Pravir Kumar Chawdry, kotipaikka Sangiano (Italia), on nostanut 18.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Georges Vander-sanden ja Laure Levi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa viranomaisen, jolla on toimivalta tehdä työsopimuksia, 2.5.2001 tekemän päätöksen, jolla kantajan palkkaluokaksi määritettiin A 6, palkkataso 3, ja, jos tarpeellista, kumoaa 14.12.2001 tehdyn päätöksen, joka on annettu tiedoksi 8.1.2002, jolla kantajan valitus hylättiin
- velvoittaa vastaajan maksamaan palkan jäljelle jäävän osan, joka vastaa palkkaluokan A6, palkkatason 3, palkan ja ylemmän palkkaluokan palkan välistä erotusta, 5,75 prosentin vuotuisine viivästyskorkoineen 1.4.2001 alkaen
- velvoittaa vastaajan maksamaan vahingonkorvauksen, jonka kohtuullisena pidettävän suuruuden on toistaiseksi arvioitu olevan yksi euroa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, komission väliaikainen toimihenkilö, vastustaa sen viranomaisen päätöstä, joka on toimivaltainen työsopimusten tekemiseen, jolla hänet määritettiin palkkaluokkaan A6, palkkatasolle 3.

Kantaja väittää, että viranomainen, joka on toimivaltainen työsopimusten tekemiseen, oli velvollinen arvioimaan konkreettisesti palvelussuhteen ehtojen 31 artiklan 2 kohdan soveltamista häneen ja että kyseisen arvioinnin piti johtaa siihen, että tätä säännöstä tosiasiallisesti sovelletaan kantajaan tai siihen, että kantaja määritellään palkkaluokkaan A5.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että

- palvelussuhteen ehtojen 31 artiklan 2 kohtaa on rikottu
- palvelussuhteen ehtojen 32 artiklaa on rikottu
- syrjintäkiellon periaatetta on loukattu
- huolenpitovelvollisuutta on laiminlyöty
- työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevia sääntöjä on rikottu
- perusteluvollisuutta on laiminlyöty.

Miguel Tejada Fernándezin 25.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-134/02)

(2002/C 156/67)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Miguel Tejada Fernández, kotipaikka Woluwé-St-Etienne (Belgia), on nostanut 25.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Lucas Vogel, prosessiosoite Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 10.1.2002 tekemän päätöksen, joka on annettu kantajalle tiedoksi 15.1.2002, jolla hylättiin yhtäältä kantajan 3.10.2001 tekemä valitus, jossa hän vaati vuoden 2001 ylennyskierroksen yhteydessä tehdyn sen päätöksen kumoamista, jolla hänet jätettiin ylentämättä palkkaluokkaan B2, ja toisaalta kantajan ylentämistä koskeva ehdotus
- kumoaa, jos tarpeellista, päätöksen, jolla kantaja jätettiin ylentämättä palkkaluokkaan B2 vuoden 2001 ylennyskierroksella ja hylättiin kantajan ylentämistä koskeva ehdotus
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohtaa on rikottu, syrjintäkiellon periaatetta on loukattu ja että on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe. Kantajan mukaan häntä ei voitu sivuuttaa kaikkien ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailun perusteella.

Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga S.A.:n 18.4.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-136/02)

(2002/C 156/68)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga S.A., kotipaikka Hernani (Guipúzcoa, Espanja) on nostanut 18.4.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on D. Iñigo Quintana Aguirre.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta (COMP/E-1/36.212 – jäljentävä paperi) 20.12.2001 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen 1 artiklan siltä osin, kuin siinä todetaan Zicuñagan osallistuneen kilpailusääntöjen rikkomiseen ja tämän rikkomisen keston osalta sekä tämän päätöksen 3 artiklan, jossa määrätään sakot, ja 4 artiklan
- toissijaisesti kohtuullistaa tällä päätöksellä kantajalle määrättyjen sakkojen suuruutta seuraavalla tavalla
 - a) komission soveltama 10 % suuruinen korotus on kumottava, koska sitä ei voida määrätä vuotta pidemmältä ajanjaksolta
 - b) perussakkoa on olennaisesti laskettava (vähintään 60 %) asiassa vallitsevien lieventävien seikkojen vuoksi
 - c) vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ne kulut korkoineen mukaan lukien, jotka ovat aiheutuneet takuista, ja jotka ovat aiheutuneet kaikista menettelyyn liittyvistä toimenpiteistä

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu samasta komission päätöksestä kuin asiassa T-109/02, Bolloré v. komissio⁽¹⁾. Komissio katsoo päätöksessään kantajan osallistuneen salaisen eurooppalaisen kartellin kansallisiin kokouksiin jäljentävän paperin valmistajien eurooppalaisen yhdistyksen (AEMCP) toiminnan yhteydessä, osallistuneen hintojen vahvistamispäätöksiin ja soveltaneen niitä, osallistuneen myyntikiintiöiden ja markkinoiden jakamiseen jäljentävän paperin markkinoilla sekä tähän liittyvän valvontajärjestelmän perustamiseen.

Kantaja esittää väitteidensä perusteeksi, että asiassa ei ole noudatettu syyttömyysolettamaa ja todistustaakan jakoa koskevia periaatteita. Kantaja kieltää osallistuneensa kokouksiin, joiden tarkoituksena olisi ollut eurooppalaisen kartellin perustaminen. Sen mukaan tämä kanta johtuu siitä, että vastaajana oleva toimielin ei ole ottanut huomioon sitä, ettei kantaja kuulu kyseiseen yhdistykseen, eikä sitä, ettei tällä yhdistyksellä ollut tietoja kantajan soveltamista hinnoista tai myyntimääristä.

Kantaja vaatii määrätyn sakon alentamista vähintään 60 %:lla. Edellä esitetystä huolimatta kantaja painottaa lisäksi sitä, että rikkomukset, joihin sen katsotaan syyllystyneen, ovat kestäneet alle vuoden.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu EYVL:ssä.

Armin Petrichin 8.5.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-145/02)

(2002/C 156/69)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Armin Petrich, kotipaikka Travemünde (Saksa), on nostanut 8.5.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Patrick Goergen, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

Asian T-163/97⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

- kumoaa kilpailun COM/A/7/01 valintalautakunnan 11.2.2002 tekemän päätöksen, jolla se kieltäytyi korjaamasta kantajan kirjallisen kokeen ja hyväksymästä kantajaa kirjallisen kokeen jälkeisiin kokeisiin
- kumoaa kaikki kyseiseen kilpailumenettelyyn liittyvät toiminnot ja myöhemmät toimet
- toissijaisesti velvoittaa komission maksamaan kantajalle 100 000 euroa korvauksena hänelle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

(2002/C 156/70)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 10.4.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-163/97, Nederlandse Antillen vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ja Euroopan unionin neuvosto.

⁽¹⁾ EYVL C 212, 12.7.1997.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa kantaja riitauttaa avoimen kilpailun COM/A/7/01 valintalautakunnan tekemän päätöksen kieltäytyä korjaamasta kantajan kirjallista koetta ja hyväksymästä häntä kirjallisen kokeen jälkeisiin kokeisiin. Tätä kieltäytymistä on perusteltu sillä, että kantajalla ei ollut riittävästi ammatillista kokemusta henkilöstöhallinnon alalla.

Tältä osin muistutetaan, että sen jälkeen, kun kantaja kirjattiin kilpailun yleiset edellytykset täyttävien hakijoiden luetteloon ja osallistui esivalintakokeisiin, hänet hyväksyttiin kirjalliseen kokeeseen.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että

- asiassa on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe
- perusteluvollisuutta on loukattu
- hyvän hallinnon periaatetta on loukattu ja huolenpitovelvollisuutta on laiminlyöty.

Asian T-218/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 156/71)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 28.1.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-218/99, Anton Dürbeck GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 6, 8.1.2000.

Asian T-34/01 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 156/72)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten neljännen jaoston puheenjohtajan 15.4.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-34/01, Anna Maria Roccato vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 7.4.2001.

Asian T-37/01 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 156/73)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten toisen jaoston puheenjohtajan 14.3.2002 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-37/01, Takeda Chemical Industries Ltd vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV).

⁽¹⁾ EYVL C 150, 19.5.2001.

III

(Tiedotteita)

(2002/C 156/74)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä

EYVL C 144, 15.6.2002

Luettelo aiemmista julkaisuista

EYVL C 131, 1.6.2002

EYVL C 118, 18.5.2002

EYVL C 109, 4.5.2002

EYVL C 97, 20.4.2002

EYVL C 84, 6.4.2002

EYVL C 68, 16.3.2002

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
